

# Digitaliseret af | Digitised by



Forfatter(e) | Author(s):

Zeno, Apostolo.; [oversat af Rasm. Soelbeeg] ;  
[Musikken af Giuseppi Sarti].

Titel | Title:

Il Vologeso : dramma per musica da rappresentarsi in Copenhagen nel carnavale dell'anno 1754 = Vologesus : en musicalsk Tragoedie som skal opføres her udi Hoved-Staden Kiøbenhavn efter Nyt-Aar 1754

Alternativ titel | Alternative title:

Vologesus.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : trykt hos Andreas Hartvig Godiche, [1754]

Fysiske størrelse | Physical extent:

157 s.

## DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

## UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.





[A. ZENO:]

VOLOGESUS

1754

56-380

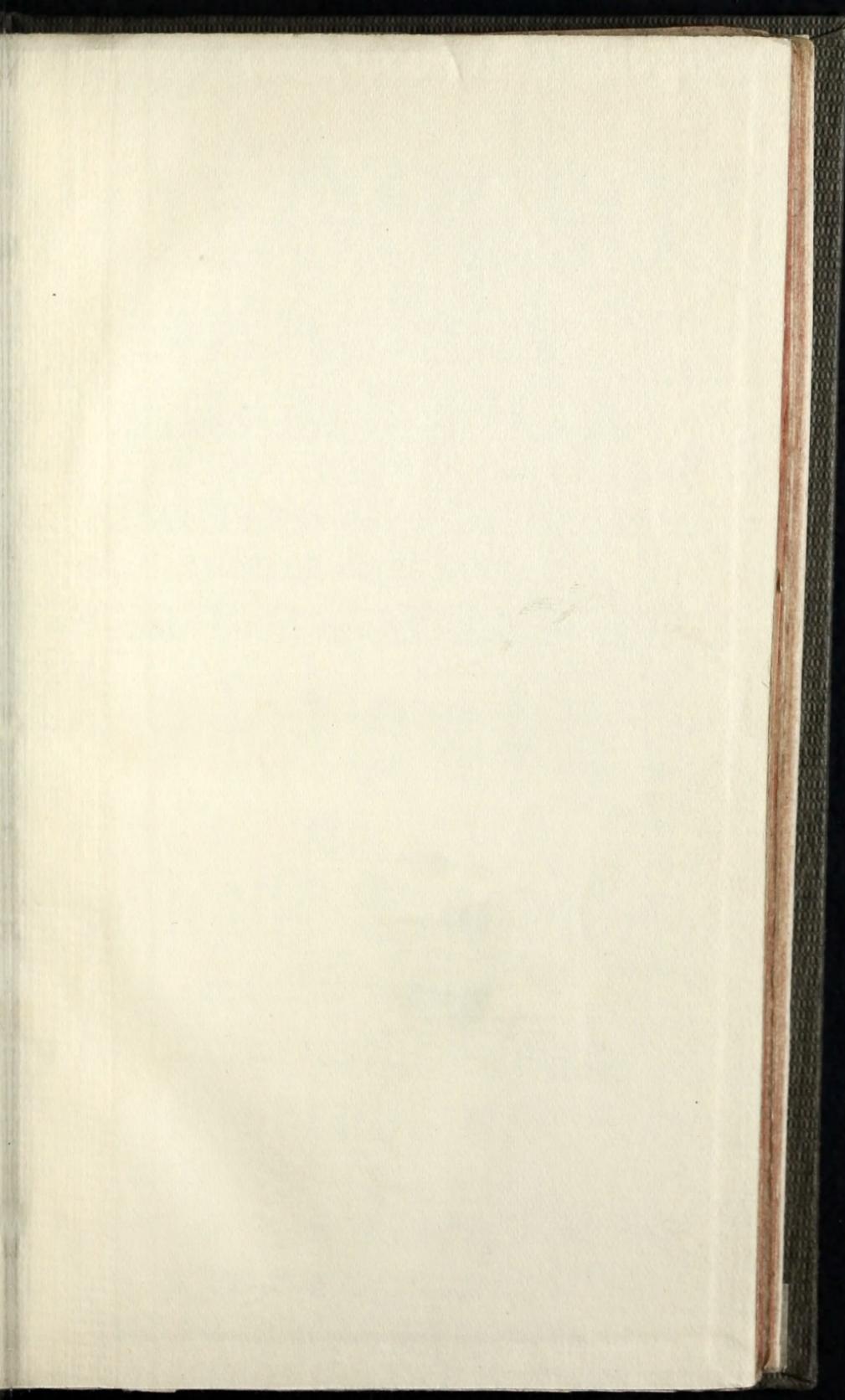
DET KONGELIGE BIBLIOTEK  
DA 1.-2.S 56 8°

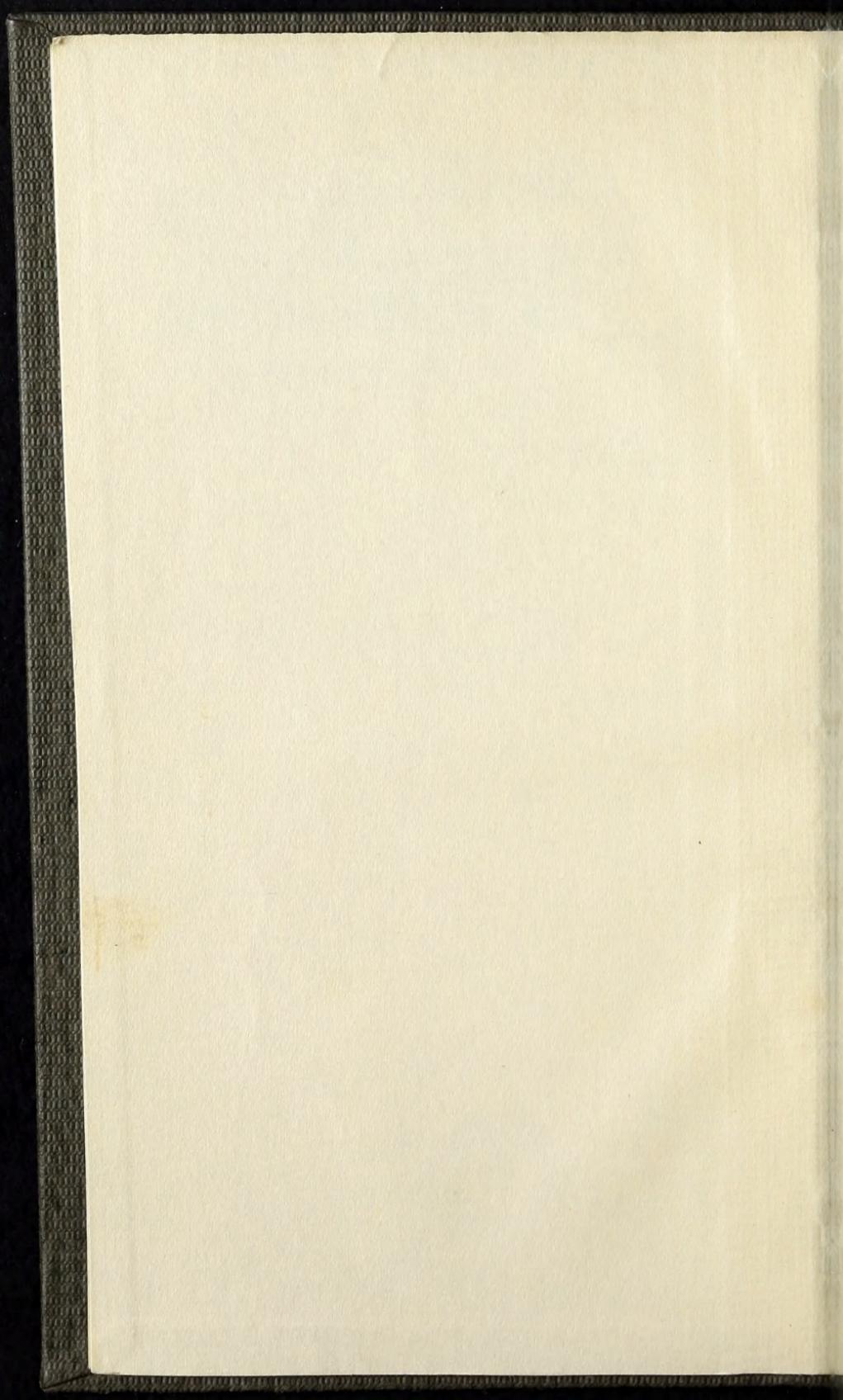


115608023988

+Rex







56.-380 ILLODRA  
**VOLOGESO**  
**DRAMMA**  
**PER MUSICA**

DA

RAPPRESENTARSI IN COPENHAGEN  
NEL CARNEVALE DELL' ANNO 1754.

**S**olgeſuſ

En

**Musicalſt Tragødie**

som ſkal opføres

her udi Hoved-Staden

Kiøbenhavn

efter Nyt - Aar 1754.

KIØBENHAVN,

Erykt hos Andreas Hartwig Godiche.

# ARGOMENTO.

**V**ologeso Rè de' Parti unito con Berenice Regina d' Armenia, destinata sua sposa, mosse guerra a' Romani, in tempo che Marc' Aurelio Imperadore aveva eletto per suo Collega, e Successore nell' Imperio Lucio Antonino Vero Patrizio Romano, con destinargli in sposa Lucilla sua Figliuola, Ma perche il nuovo Cesare dovea condurre l' Armata Romana contro de Parti, fu differito il Maritaggio di Lucilla sino all' ultimazione di questa Guerra, nella quale Lucio Vero combattè, e vinse, e fatta prigioniera la Regina Berenice col supposto che il Re Vologeso fosse morto nella Battaglia, se ne invaghi, e condottala feco in Efeso, procurò con ogni Sforzo di averla in Moglie, benche sempre in vano. Vologeso intanto riavutosi dalle ferite riportate nel Combattimento, ed' intesa la prigionia di Bere-

nico



# Indholdet.

Bologesus de Parters Konge forenet med Berenice Dronningen af Armenien, som hans bestemte Gemahlinde, paaførde Rommerne Krieg, i den Tid da Keiser Marcus Aurelius havde udvaldt den Rommerske Patricium Lucium Antoninum Verum til sin Med-Regent og Efterfølgere i Keiserdommet, da han tillige bestiktede ham sin Datter Lucilla til Gemahlinde. Men som den unge Kejser skulde anfore den Rommerske Kriegshær imod Parterne, blev Lucillæ Giftermaal opsladt til denne Kriegs endelige Afgjorelse, i hvilken Lucius Verus stridede, og sit Seier, og som Dronning Berenice blev gjort til Fange, og man sluttede, at Kong Bologesus var omkommet i Slaget, forestede han sig i hende, og da han havde bragt hende med sig til Ephesum, strævede han af al Formue at faa hende til sin Egtesælle, endstinent det var altid forgives. Bologesus som imidlertid var kommet sig af de Saar han havde faaet i Striden, og havde erfaret Be-

nice, per assistere alla costanza della medesima, ed' opporsi a' tentativi di Lucio Vero, si portò sconosciuto in Efeso, dove coll' industria, e coll' oro ottenne di essere ammesso fra i Ministri Cesarei. Nello stesso tempo l' Imperadore Marc' Aurelio, avuta notizia de nuovi amori di Lucio Vero, e stimandosi da lui gravemente offeso, gli spedì un Ambasciadore; e mandatagli insieme la Figliuola, fece intimargli, o che sposasse Lucilla, o che rinunziasse all' Impero. Il rimanente si comprende dalla Lettura del Dramma, i cui fondamenti storici si sono presi da Giulio Capitolino, Sesto Rufo, Eutropio, e da altri.

AT-

renices Fængenskab, forsviede sig for at  
komme sammes Bestandighed til Hielp,  
og at modsette sig Lucii Peri fristende  
Forsøg, som en ubekjendt til Ephesum,  
hvor han med Snildhed og Venge bragte  
det saavidt, at han blev antaget i blant  
de Keiserlige Hos Betientere. Da Keiser  
Marcus Aurelius paa samme Tid havde  
faaet Kundskab om Lucii Peri nye  
Elskovs Handel, og agtede sig højtidet  
fornærmet af ham, affærdigede han en  
Gesandter til ham; og da han tillige  
sendte ham Datteren, lod han ham be-  
tyde, at han enten skulde gifte sig med  
Lucilla, eller og affige sig fra Keiser-  
dommet. Det øvrige indbefattes i Læs-  
ningen af denne Sang-Digt, hvis Hi-  
storiske Hoved-Grunde ere tagne af Julio  
Capitolino, Sexto, Rufo, Eutropio, og  
andre.

# ATTORI.

**VOLOGESO** Re de Parti sposo di Berenice

Il Signor GIUSEPPE RICCIARELLI ROMANO  
DETTO IL ROMANINO.

**BERENICE** Regina d' Armenia sua sposa.

La Signora PRUDENZA SANI, GRANDI.

**LUCIO** Antonino Vero Imperadore sposo di Lucilla , ed' amante di Berenice.

Il Signor GIOVANNI CROCE.

**LUCILLA**, figlia di Marc' Aurelio Imperadore , sposa di Lucio Vero.

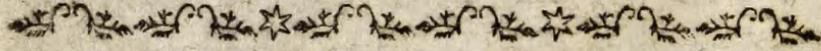
La Signora ELENA FAFRIS.

**ANICETO**, confidente di Lucio Vero.

La Signora MARIANMA GALEOTTI.

**FLAVIO**, Ambasciadore di Marc' Aurelio.

Il Signor GIOVANBATTISTA SALUZZI.



La Musica è del Signor Giuseppi Sarti

I Balli Sono d' Invenzione del Signor  
Giovanni Bartolotti.

Il vestiario è d' Invenzione del Signor  
Giuseppe Mazzoli.

M U-

# De Agerende.

Bologesus, Parternes Konge, Berenices  
Gemal.

Her Giuseppe Ricciarelli, en Romaner, kaldet  
Il Romanino.

Berenice, Dronningen af Armenien, hans  
Gemalinde.

Madame Precedenza Sani grandi.

Keiser Lucius Antoninus Verus, Lucilla  
Gemal, og Berenices Elstere.

Her Giovanni Croce.

Lucilla, Keiser Marci Aurelii Datter, Lucii  
Veri Gemahl.

Zomfrue Elena Fabris.

Unicetus, Lucii Veri Fortroelige.

Zomfrue Mariana Galeotti.

Flavius, Marci Aurelii Gesandt.

Her Giovanbattista Saluzzi.

Musikken er af Her Giuseppi Sarti.

Dansene er af Her Giovanni Bertalottis Op-  
findelse.

Indretningen af den ved Forestillningerne bruge-  
lige Klæde-Dragt er af Her Giuseppe  
Mazzioli.

# MUTAZIONI DI SCENE NELL' ATTO PRIMO.

Salone Imperiale con sontuoso apparato  
di Mensa.

Giardino delizioso, che da una parte  
corrisponde al Palazzo Imperiale  
di Lucio Vero, e dall' altra una  
Torre, che serve di prigione a  
Vologeso, con veduta d' una parte  
del Porto d' Efeso, ove da una  
superba Nave fa lo Sbarco col suo  
accompagnamento Lucilla.

Appartamenti nella Reggia.

Anfiteatro con due porte a Lato, e Po-  
polo radunato d' intorno per li  
spettacoli.

Dirimpetto gran Loggia, che serve per  
Vologeso.

NELL'

# Før andringerne af Optrinnene.

## I den Første Act.

En stor Keiserlig Sahl med en kostbar  
Bord-Udredning.

En deilig Lyst-Have, som paa den ene  
Side går lige op til Lucii Veri Keiser-  
lige Pallats, og paa den anden Side  
et Taaren, som tiener til Bologesi  
Kængsel, med Udsigt paa en Side til  
Havnen i Epheso, hvor Lucilla af et  
meget prægtig Skib gior sin Udski-  
belse tilligemed hendes Folgestab:

De afdeelte Bærer i Slottet.

Amphiteatrum med tvende Dørre paa  
Siden, og det derom til Stuespillene  
forsamlede Folk.

Lige over for en stor Stette-Bygning  
som tilhører Bologeso.

## NELL' ATTO SECONDO.

Camera Imperiale.

Galleria.

Atrio continguo al Carcere di Vologa.

## NELL' ATTO TERZO.

Camera imperiale.

Prigione Interna.

Stanza tutta apparata di Lutto , che poi  
si trasmuta in gran Reggia Imperiale illuminata.

ATTO

## I den Anden Act.

Det Keiselige Kammer.

En stor Omgang.

En Forgaard anstendende til Bologesi  
Fængsel.

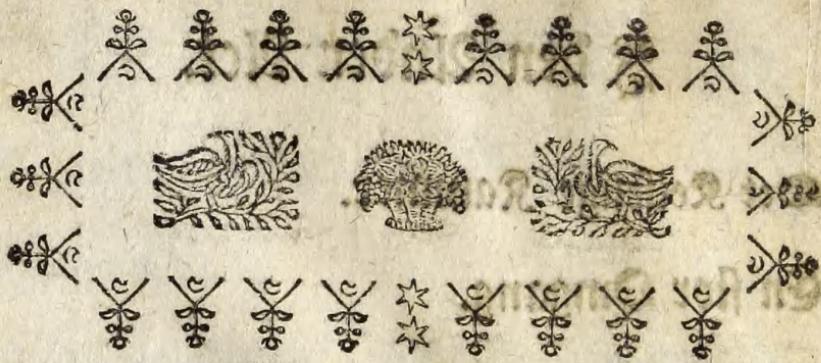
## I den Tredie Act.

Det Keiserlige Kammer.

Fængslets Værelse inden til.

En heel udredet Sorge-Stue , som siden  
forandres til en stor med Lys opklaret  
Keiserlig Ridder-Sahl.

Zen



# ATTO PRIMO.

## SCENA PRIMA.

Salone Imperiale con sontuoso  
apparato di Mensa.

*Lucio Vero, Berenice, e Loro ac-  
compagnamento.*

*Luc. V.* **R**egina assai donasti  
Di costanza, e di pianto  
Al tuo genio pudico, all' ombra illustre  
Dell' estinto tuo sposo;  
Rafferenati omai,  
Che in quel volto amoroso  
Troppò



o  
o  
o

# Den første Act.

## Første Scene.

En stor Keiserlig Sahl med en  
følbar Bord-Uldredning.

Luc. Verus, Berenice og deres Folgestab.

Luc. V. **G** Dronning du havet  
Aflagt Præver nok paa Be-  
standighed,  
Og Hiertes Graad for din afdode Ge-  
mals  
Heipriselige Eftermæle;  
Muntre dig nu op igien  
Da du ellers vil komme din Hiertes  
Sorg

Troppò il tuo duolo insuperbir  
tu fai.

*Beren.* Signor: dalle tue squadre in  
Vologeso

La virtude, e il valor restaro  
estinti;

Io tutta in lui perdei

La pace del mio cor: perduto  
à il Regno

Il suo forte sostegno;

Miserabile avvanzo

Di si grave sciagura or qui ri-  
mango.

E per quel mai più giusta

Cagion pianger degg' io, s'ora  
non piango?

*Luc. V.* Ciò che perdesti, o bella,  
Nel Partico Regnante,  
Nel Cesare Latino il Ciel ti  
rende

Olà. Vieni, ed' a questa

Lauta mensa real meco t'affidi.

*Beren.* Servo al mio vincitor, e agl'  
Astri infidi.

SCE-

Til alt for meget at forhsie sig i dit  
Eftsov-vækkende Ansigt.

Beren. Herre: Blev dog dine Troppers  
Lapperhed, og Mundhaftighed udsuk-  
kede i Vologeso;  
A! jeg mistede al min  
Hjertestillende Roe i ham: Han har  
mistet sit Rige  
Sin stærke Understøtning.  
Og jeg forbliver nu her,  
Som en høist elendig Esterlevning af saa  
Brydefuldt et Uheld  
Da for hvad billigere Marsage  
Skal jeg vel græde, om jeg ei græder  
nu?

Luc. V. Det som du mistede, o Skionneste  
I den Partiske Regenter  
Det g'ver Himlen dig igien i den Latiniske  
Keiser.  
Hør dog! kom hid, og set dig ned hos  
mig  
Bud dette prægtige Kongelige Bord.

Beren. Jeg Troel-lyder min Seyer vindere og  
min svigende Skiebne.

## SCENA II.

*Aniceto, poi Vologeso, l' uno, e l' altro  
con Seguito di Ministri. Lucio  
Vero, e Berenice assisi  
a Mensa.*

*Anicet.* Godete alme sublimi, eccelsi eroi:

Fastoso oggi per voi  
Co' suoi doni gareggia ogni ele-  
mento.

*Volog.* Io di piacer ministro, ora che questi

Di soave Lieo colmi Cristalli  
Umile ossequioso a voi presento.  
V' imploro ancor da i numi  
Tutelari di Roma ogni con-  
tentio.

*Bern.* (Oh Dei! Di Vologeso  
Non è quello il sembiante!) B

*Luc. V.* Regina, a ber t' invito. E tu  
mi porgi  
Pien di Greca vendemia il Nap-  
po aurato.

*Anicet.*

## Aanden Scene.

Amicetas, siden Vologesus begge med et  
Følgestab af Betientere. Licius  
Verus og Berenice siddende  
ved Bordet.

Amicet. Betiener eder høisindede Giele, ypperlige Helte:  
Af denne for eder høistpriselige Dag,  
Da hvert Element kampstrider for eder med  
sine Haver.

Vnlog. Jeg forskaffer Fornsielsen, medens  
denne Bred sylder  
De Cristalle-Glasser med (\*) Lyas den  
lisligste Naviske Vin.  
Jeg fremstiller mig for jer som en nedrig  
og vinkærdig Tiener,  
Jeg udbeder eder endog al Fornsielses  
Held

Af Roms beskyttende Guder.

Beren. (O J Guder er denne ikke  
Min Vologesi lignende Grenfærd !)

Luc. V. O Dronning jeg anmoder dig at drifte.  
Og du ræk mig  
Det gyldene Bægger fuld af den Græs-  
iske Viinhøstes Gæft. (Til Ami-  
cetum.)

B

Amicet.

(\*) Anacreon Od. 6. & 8. pag. 23. & 27. & Svidas. &c.

*Anicet.* Eccole pronto      *ad Aniceto*  
*Volog.* (Amor m' affista, e 'l Fato)

*Aniceto prende il Bicchiere  
 da Vologeso. e lo presenta a Lu-  
 cio Vero, che lo porge a Bere-  
 nice.*

*Luc. V.* Prendi, del primo onore  
 Degna solo tu sei: bevi, o Re-  
 gina.

*Beren.* Ttropo eccede il favore: a me  
 Ricusarlo non Lice:  
 Bevo a trionfi tuoi.

*Volog.* No Berenice.

*Mentre Berenice vuol bere,  
 Vologeso le toglie il bicchiere, e  
 lo getta in terra. Lucio Vero si  
 Leva con empito, e si avanza  
 verso Vologeso.*

*Luc. V.* Tanto ardir.

*Volog.* L'altrui morte      *a Berenice*  
 Tu appressavi al tuo Labbro  
 Cesare è tosco  
 Quel che beve la terra.

*Beren.* (Pur troppo è desso, oh stelle!)

*Luc. V.* O tu, che al par dell' opre

Ai

Anicet. See der er det færdigt.

Volog. (Eftsov og Skiebnen de staa mig dog bie)

Anicetus tager Glasset fra  
Vologeso, og frembringer det til  
Lucius Verum, som rækker det  
til Berenice.

Luc. V. Tag det du allene er værdig

Det største Ereign : Drif dog o Dron-  
ning

Beren. Den Gunst-Beviisning gaar for vidt for  
mig din Slavinde

Er det ei tilladt at afveigre den :

Jeg drifffer paa dine Seyer viisninger.

Volog. Nei Berenice.

Medens Berenice vil drifke,  
tager Vologesus Glasset fra hens-  
de, og kaster det paa Jorden.  
Lucius Verus staar op i Jordig-  
hed, og gaar frem mod Volog-  
sum.

Luc. V. Saa stor en Dristighed.

Volog. Du nærmede der til Berenice

En andens Gift-Død

Til dine Leber

Keiser det er Slanges-Gift

Detsom Jorden inddrifffer der.

Beren. (Det er alt for meget, just det samme,  
o Skiebne !)

Luc. V. O du ! som har saa forvoven en Mund

Ai temerario il Labbro, e fama  
al nome  
Dall ire mie, dalle tue colpe  
attendi:

Chi sei? che cerchi?

*Volog.*

Parto son io: ristretti

Ecco in breve i miei torti,

Per istinto, e per legge

A Roma, a te nemico:

Del mio Re Vologeso

Meditai le vendette.

Temi i tuoi Numi

Temi l'ombra real; temi il mio  
esempio,

Non Mancan mai pene, e ne-  
mici a un empio.

*Anicet.*

Del forsennato orgoglio

Punirà la baldanza il ferro mio.

*Snuda la spada, e và per uc-  
cidere Vologeso.*

*Luc.V.* Ferma Aniceto.

*Beren.* (Oh Dio !)

*Luc.V.* In Carcer! tetro a più maturo  
esfame

Si costudisca

*ad' Aniceto*

Un' uom del volgo

Non

Som Gierningen er, vent dig kun  
 Af min Vrede og dine Laster, et Rygte  
 efter dit Navn:  
 Hvem er du? Hvem søger du efter?

**Volog.** Jeg er en Parter; see der har du  
 Min Uret indfattet i Korthed  
 Jeg er af Indsydelse, og efter Loven  
 En Fiende af Rom, og af dig  
 Jeg pynsede paa Hevnen  
 For min Konge Vologeso.  
 Frygt dog dine Guder  
 Frygt en Kongelig Gienſærd; frygt min  
 Forebiisning  
 Der feiler dog vel aldrig paa Straffer og  
 Fiender for en Ugudelig.

**Anicet.** Mit Sværd det skal straffe  
 Dumdristigheden, af dette affindige  
 Hovmod. (Han blotter sin  
 Raarde, og gaar hen at dræbe  
 Vologesum.)

**Luc. V.** Holdt inde Anicete.

**Beren.** (O J Guder!)

**Luc. V.** Man skal bevaagte ham i det føleste  
 Fængsel  
 Til en beleilige Udforskning (Til Ani-  
 ceturum.)

En Mand af de Gemeene

Non può solo, ed' inerme ofar  
cotanto.

*Volog.* Solo cercai della tua morte il  
vanto.

E solo ancor poss' io  
Sostener l' ire tue.   Regina.  
Addio.

Scorgerai, che non pavento  
L' ire tue, le tue ritorte,  
Del mio Fato, della sorte  
Sono avezzo a trionfar.

Tu fra tanto apprendi o bella  
Ch' il tuo sposo ti favella  
E t' invita col mio Labbro  
La tua fede a conservar.

*Parte con alcune Guardie  
ed' Anicet.*

### SCENA III.

*Lucio Vero, Berenice, e Guardie, poi  
Aniceto.*

*Luc. V.* All' orror del gran caso  
L' idea

Kan dog ej allene, og uvæbnet vove saa  
meget.

Volog. Jeg søger allene Rosen for din Aflibelse  
Og jeg kan endnu allene  
Best udstaa din Vrede. O Dronning  
Farvel!

Du skal vel merke, at jeg ikke gruer  
For din Vrede, for dine Piinsler  
Jeg er oppvandt til at føre Seier  
Over min Skiebne, og Lykke;  
Men vid dog imidlertiid o Skions-  
nesté.  
At det er din Brudgom som taler  
til dig  
Og paabyder dig her ved min  
Mund  
At hellig beware din Troestab.

## Tredie Scene.

Lucius Verus, Berenice og Vagterne,  
siden Anicetas.

Luc. v. Man maa dog bortjage

L' idea si tolga e torni  
 Più tranquilla a goder. Siedi o  
 Regina.

*Beren.* Cesare, a miglior tempo  
 Serbami un tant' onor: L' Alma  
 agitata  
 Chiede riposo.  
 Lascia ch' io parta.

*Anicet.* Augusto  
 Nunzio d' alte novelle a te ri-  
 torno  
 Rallegrati Signore.

*Luc. V.* E di che mai?

*Anicet.* Sulle navi latine  
 Con Araldi, e Messaggi  
 La tua sposa Lucilla or' ora è  
 giunta.

*Luc. V.* Lucilla?

*Anicet.* Si Lucilla.

*Luc. V.* Vanne Aniceto; affretta  
 Gli spettacoli, è i giuochi  
 (Si deluda con questi il primo  
 oltraggio  
 Che mi fa là fortuna  
 Con tentar di rapirmi a chi tant'  
 amo.)

*Anicet.*

Forestilningen af Skrekken ved saa stort  
et Tilsfald  
Og blive igien roeligere til at fryde sig.  
Sid ned o Dronning.

Beren. O Keiser forbethold mig  
Saa stor en Ere til en bedere Tid : Min  
oprorte Siel  
Den fordrer sin Roe  
Tillad at jeg gaar bort.

Anicet. Stormægtige  
Jeg kommer igien til dig som et Budskab  
med vigtige Tidender  
Glæd dig igien o Herre.

Luc. V. Og hvorover vel ?

Anicet. Af din Gemalinde Lucilla  
Hun er nu just kommen  
Med Herolder og Budskaber paa de La-  
tiniske Skibe.

Luc. V. Lucilla !

Anicet. Ja Lucilla

Luc. V. Gaa bort Anicete ; og forhast dog  
Skuespillene, og Leegene.  
Man maa besvige med disse den første  
Oversusning,  
Som Lykken nu over mod mig  
I at soge at rane mig fra den jeg saa høyt  
elster.)

*Anicet.* (Se rivedo Lucilla, altro non  
bramo.) parte

*Luc. V.* No: non mi curo dell' averso  
fato,

Se tutto contro me si Sfoga a  
danno

Purche non sia il tuo cor sempre  
tiranno.

Da quel di che vi mirai  
Io m' intesi aceeso il core,  
Come or posso, amati rai  
Senza voi pace sperar.

Ah! doveste men pietosi  
Più celermi il bel splendore  
Ch' or avrei meno dubbiosi  
I sospiri nel penar.

## SCENA IV.

*Berenice sola.*

Lungi inutili pianti, a che vi  
spargo?

Cessa il maggior de mali

Vive

**Unicet.** (Naar jeg seer Lucilla igien, saa attraar  
jeg ei andet.) **Van gaar.**

**Luc. V.** Nei jeg skitter ei om den forvendte  
**Skiebne**

Mod mig til al Skade husvaler sit Mod  
Naar kun dit Herte ei altid skal blive  
**Tyrannise mod mig.**

Jeg fornam mit Herte hvor det  
blev antændt.

Fra den Dag jeg ansaae jer,  
Hvad Sinds-Roe kan jeg haabe  
Uden eder I straalende Dine.

Af! I burde vel mindre hvidfulde  
Meer skulde mig denne eders deilige  
Glans:

Saa skulde jeg nu have mine Læng-  
selfulde Sukke  
Eidt mindre twilagtige i den Herte-  
Oval jeg er

## Fierde Scene.

Berenice allene.

Længsomme umytige Taare, af hvortil  
udøser jeg jet?

Lad vige den største af mine Ulykker

Lad

Vive l' amato sposo , ed' io rac-  
quisto  
Nella sua la mia vita ,  
Quindi lieta gioisco , e in onta  
ancora  
Del suo maggior periglio  
Serbo i' alma tranquilla , e asci-  
utto il ciglio .

Benche turbar si veda  
Talora il Cielo. e il mare  
Pur qualche raggio appare  
Di stella che al nocchiero  
La calma fa sperar .

Così frà tante pene  
Se vive il caro bene ,  
Quest' alma si consola ,  
E nel destin men fiero  
Comincia a respirar .

SCE-

Lad leve min høistelste Gemal, og jeg  
faar vel en gang  
Mitt bitre Liv forsødet i hans,  
Herover frydes jeg inderlig glædet, og  
bevarer til Trods  
Min Siel endnu roelig  
Og Taare-tørte Mine i dens allerstørste  
Fare.

Såint man seer Himlen under-  
tinden  
Og Habet oprorte at være.  
Saa kommer dog en blinkende  
Strale  
Af en Stierne som glimrer for en  
Gæmmand  
Ham til at haabe et roligt Habblik.  
Og saadan fortroster sig og  
Denne Siel i saa stor en Kummer  
Maac kan den dyreste Skat han  
maa leve,  
Og begynder i en mindre umild  
Skebue  
At saa blande rum igien.

## SCENA V.

Giardino delizioso, che da una parte corrisponde al Palazzo Imperiale di Lucio Vero: dall' altra alla Torre che serve di prigione a Vologeso, con veduta di una parte del porto d'Efeso.

Al suono d' una Sinfonia approda una superba Nave, dalla quale fa lo sbarco col suo accompagnamento.

*Lucilla, e Flavio.*

*Flav.* D' Efeso è questo il nobil porto,  
e questa  
E di Lucio la Regia.

*Lucilla* A lui spedisti  
Araldi del mio arrivo?

*Flav.* Precorsero i tuoi passi  
E Mettello, e Volunio.

*Lucilla* E pur non veggio  
Ch' ei venga ad incontrarmi!

Risorge

## Femte Scene.

En hndesuld Lyst-Have som paa den ene Side gaar op til Lucii Veri Keiserlige Pallats, og paa den anden Side Zaarnet som tiener til Bologesi Hængsel, med Udsigt paa en Side til Havnene i Epheso.

Et prægtigt Skib lander under sammenstemt Lyd af Instrumenter, fra hvilket Lucilla stiger i Land med sit Folgestab.

Lucilla og Flavius.

- Flav. Dette er den navnkundige Ephest Havn,  
Og dette er Lucii Slot.  
Lucil. Har du afsendt  
Herolder til ham om min Ankunft?  
Flav. Metellus og Bolumnius gif for i Veien  
For du trinnde her paa Landet  
Lucil. Og jeg seer dog ei  
At han kommer for at modtage mig!

Min

Risorge il mio timor, cresce il  
mio affanno,  
Cielo, Che farà mai?  
*Flav.* (Ch' altro amor lo trattiene or  
or vedrai)

## SCENA VI.

*Lucio Vero, ch' esce col suo Accompagnamento, e sudetti.*

*Luc. V.* Qual destin Princessa  
In Efeso ti scorge? e perche  
mai  
Di viaggio si strano  
T' espone a i rischi il Genitor  
sovrano?

*Lucilla* Signor, già l' anno è corso  
Da che fiaccasti l' orgogliosa  
fronte  
All' Eusrate, al Oronte: Or qui  
che fai?

*Luc. V.* Vinsi, è vero; ma il vinto  
Era ancor da ternersi. Il mio  
foggiorno,

*Ch:*

Min Frygtsomhed opkommer igien, og  
min Hjerte. Oval tiltager,  
I Himle, hvad vil der blive af?

**Slav.** (Nu nu skal du see, at en anden Elsker  
afholder ham.)

## Siette Scene.

**Lucius Verus** som kommer ud med sit Søl-  
gestab. og Ovenmeldte.

**Luc. V.** Hvad for en Giebne o Princesse  
Veileder dig til Ephesum? Og hvorfor  
Underkastede dog vel  
Din eenevældige Fader dig saa selsom en  
Reise, og denne Fare.

**Lucil.** Herre nu er alt Aoret udløbet  
Fra den Tid du Halsbrekkeude Modet  
Paa de opbleste Floder Euphraten og  
Oronten; Hvad gør du nu her.

**Luc. V.** Jeg har vel vundet, det er sandt, men  
den Overvundne  
Var endnu at befrygte. Min Forbli-  
velse

Ch' ozio sembra a Romani  
A' nemici è terrore.

*Flav.* Suo Nunzio, e suo Ministro  
Aurelio a te m' invia: sua Figlia  
è questa

La cui man ti fa Cesare, e t'  
innalza

Al governo del mondo.

Lucio, Cesare, ascolta:

Qual d' ambo i nomi or più t' ag-  
grada eleggi:

O suddito, o Monarca

O rendi il Lauro, o serba il pat-  
to, e reggi.

*Luc. V.* Flavio, il zelo ch' eccede,  
E colpa in chi è vassallo.  
A te mia sposa Augusta,  
Meglio nel nuovo giorno  
Farò noto il mio core. Andi-  
amne in tanto  
De' miei trionfi ad' ammirar la  
gloria. *parte*

*Lucilla* Sieguo, Augusto i tuoi passi.  
Tua spettatrice insieme, e tua  
vittoria.

SCE-

Den første Act.

xx

Som ved kan synes en Orkesloshed for  
Rommerne,

Ej som en Strek for Fienderne.

Slav.

Aurelius sender mig til dig

Som hans Budstab, og som hans Be-  
nævnter; Denne er hans Datter.

Hvis Hoand gior dig til Keiser, og op-  
höier dig

Til Verdens Regierung.

Hør dog Lucius eller Cæsar?

Udvalg dig hvilket af begge de Maade  
Vil høist staar dig an;

Vil enen Undersaet, eller Genevolds-  
hjemme sagde: Isabet i m

Giv denne Lambær-Kraus-igien, eller  
hold dit Forbund og regier.

Luc. V. Hayns den Midlerhed, som gaar for  
vildt

Ere en last hos den som er en Undersaat.

Dig int' høis ystelige Maal,

Claes Hj. Kunden Day Bide

Gjore mit Hierte bekende. Lad os imid-  
lerind gaa bort; int' Isabet

At vendre mine Geyervilssinger. Ere

Lucil. han gaar bort.

Zeg seiger Stormægtige ejer din Fried.

Som baade din og din Geyervindings  
Elskueriske.

## SCENA VII.

*Flavio, e Lucilla.*

**Flav.** Principessa, al sospetto  
Di Roma aggiungo anche i  
sospetti miei.

Infedel io direi - - -

**illa** Con van timore  
Non turbar il mio amore, e la  
mia pace:  
Cesare m'è fedel: Roma è men-  
dace.

Non turbar il bel riposo  
Di quest' alma innamorata.  
E costante il caro sposo  
E tranquillo è questo cor.

Infedel non farà mai  
A chi fida ognor l'adora.  
Sfavillar in quei bei rai  
Vidi ancora il nostro amor.

*parte con Flavio.*

SCE-

# Gyvende Scene.

Flavius og Lucilla.

**Flav.** Princesse! jeg saier  
Endnu mine Mistanker til Roms Mis-  
tanke.

Zeg skulde Faldes Troelos . . .

**Lucil.** Forstyr dog ei  
Min Kierlighed og Sinds-Roe, med en  
frugtesloss Frygtsomhed.  
Keiseren er mig troefast: Det Uheld er  
opdigtet.

Forstyr dog ei den deilige Roe  
I denne af Elskob indtagene Siel.  
Min kiereste Brudgom er bestandig,  
Og dette Hierte, heel roeligt dersor.  
Han skal vel aldrig blive utroe  
Mod den som saa trofast tilbeder  
ham altiid  
Zeg saae nok i de deilige Dienstraas-  
ler,  
Hvor vor Elskob Gnist ulmer endnu.  
Hon gaar bort med Flavio.

## SCENA VIII.

Appartamenti nella Reggia.

*Berenice, e Aniceto.*

*Beren.* Posso dunque accertarmi  
Che la tua cortesia - -

*Anicet* Non più Regina.

Svelami ciò che brami, e i cen-  
ni tuoi

Dovunque i possa, eseguirò.

*Beren.* Poc' anzi,  
Come ben sai, fu chiuso  
Nella vicina Torre un infelice,  
Che fu mio servo, e mio fede-  
le: a lui

Fa ch' io parlar possa un mo-  
mento, e sola.

*Anicet.* Lieve uffizio m' imponi: ad ub-  
bidirti

Pronto m' invio. Custodi,  
Custodi, olà, si guidi  
A me dinanzi il prigioniero.

*Beren.* O quanto

Deg-

# Ottende Scene.

## Afdeelningerne i Slottet.

Berenice og Anicetas.

Beren. Kan jeg dog vel forbisse mig om,  
At denne din Høfthed . . .

Anicet. Skul ei mere  
For mig o Dronning! hvad du forlan-  
ger, og jeg skal esterkomme  
Hvori jeg end kan, dine Dienvink.

Beren. Du veed vel hvorledes  
For myelig blev indsluttet i det nærmeste  
Taaren  
En ulyksalig, som var min Eiener, og  
hulde Tilhenger:  
Af mag det saa jeg kan tale et Dieblik med  
ham, og allene.

Anicet. Det er en ringe Dieneste du paalegger  
mig: Jeg sikker  
Mig villig i at adlyde dig. Bagter,  
I Bagter, hør der, man maa lede  
Den Fængslede her hid til mig.

Beren. Oshvor meget

Deggio alla tua bontà, caro Aniceto!

*Esce Vologeso accompagnato d' alcune Guardie.*

*Anicet.* La Regina ti parli: Indi a tuoi ceppi alle Guardie Sollecito ritorna. Intanto voi In disparte attendete, E 'l vicino sentiero A tutti impenetrabile rendete. *parte.*

## SCENA IX.

*Berenice, Vologeso, e Guardie in distanza.*

*Beren.* O Vologeso, o tanto Già sospitato, e pianto, Mio sposo, Idolo mio; Tu in Efeso? tu vivo? e ti rivedo?

*Volog.* Vivo in Efeso, e tuo; Dopo un' anno di pianti, e di fiospiri,

*Bere-*

Ricere Anicete! bliver jeg din Godhed  
dog skyldig.

Vologesus gaaer ud medfuldt  
af nogle Vagter.

Anicet. Dronningen vil tale med dig: Og vend  
derpaa  
Heel vorsom tilbage i dine Fange-Bolter.  
I midlertid bier I Til Vagterne.  
Afsides staende;  
Og gisrer den nærmeste  
Fodstie utilgiengelig for alle. Han  
gaar bort.

## Niende Scene.

Berenice, Vologesus, og Vagterne et  
Strykke borte derfra.

Beren. O Vologesus, o min alt  
Saa meget udsukkede og begrædte  
Brudgom, min fødeste Engel!  
Er du i Epheso? er du levende? og seer  
jeg dig igien?

Volog. Jeg lever i Epheso, og er din Livegen;  
Ester et i Hyl-Graad og Sukke gienneina  
bragt Aar,

Berenice adorata, io ti rivedo.

*Beren.* Come estinto, la Fama  
Ti divulgò? Mi narra  
La serie de tuoi casi; i miei pa-  
lesi

L' affetto altrui, la mia costan-  
a resi.

*Volog.* Nel di fatale, in cui  
Cesse il Fato dell' Asia a quel di  
Roma,

Tra i Cadaveri, e 'l sangue  
Tutto piaghe anch' io giacqui.

I miei più fidi  
Dalle straggi e dal Campo  
Traffermi esangue, e ognun mi  
pianse estinto.

Fu lungo il male, è perigliofo:  
al fine

Lo vinse arte, e natura.

Intesi allor te prigioniera, e  
quasi

Fece il dolor ciò, che non fece  
il ferro.

Piansi vedovo sposo,

Berenice fra ceppi, e piansi an-  
cora

Negli

Seer jeg dig høist-agtede Berenice igien.

Beren. Rygtet udraabte dig jo  
Som en Afdod? Fortel mig nu  
Gammenhængen af dine Tilsælde: Mine  
er bekendte,  
Da min Bestandighed har opvakt en an-  
dens Elbøgelighed.

Volog. Den uheldige Dag paa hvilken  
Asiens Skiebne viged for den Rom-  
merske,  
Laa jeg blant døde Kroppe, og det levrede  
Blod  
Mine troeste Soldater udtrækkede mig  
Af Nederlaget og Leier-Stedet  
Som en forblødet, og enhver begræd  
mig som en hændod.  
Mit Onde var langvarigt og farligt:  
Omsider  
Fik Kunsten og Naturen dog Bugt der-  
med.  
Den gang forstod jeg du var fængsetagen.  
Og Sorgen  
Giørde næsten det, som Sverdet ei  
giørde.  
Jeg begræd, som en Enkemandlig Ge-  
mal  
Min Berenice i Fange-Bolter; Og jeg  
begræd endog

Berne

Negli affetti d' Augusto  
Berenice infedel.

*Beren.* Ma fosti ingiusto.

*Volog.* Spinto da gelosia, di sdegno  
acceso  
Qua incognito mi trassi, e nella  
Reggia  
Cercai luogo, e l' otteni.  
Ciò che tentai, ti è noto.  
Ora son fra Catene, e son felice;  
Poiche dar mi è concesso  
Un congedo un Addio a Bere-  
nice.

*Beren.* Di coteste Catene io sento il  
peso

Nell' intimo del cor. Se ad ispez-  
zarle

Può giovar sangue, o pianto  
Pianto, e sangue si versi.

Vadasi a piè d' Augusto - - -

*Volog.* Ah Berenice!

Che tu, se puoi, mi salvi  
Dal mio fiero destino, io non  
ricuso;

Ma senti Anima mia: se per fal-  
varmi

Devi

Berenice som Troebrekende  
I en Keisers Tilbøjelighed.

Beren. Men var du saa uskionsom.

Volog. Jeg som dreven af Elskove-Nid, og an-  
tændt af en vred Hu  
Forsøed' mig ubeklendt her hid, og sogte  
en Plads  
I dette Slot, jeg opnaadde den og.  
Hvad jeg forsøgte, det er dig bekjendt.  
Nu er jeg i Lænker, og er lykkelig  
Da det er mig forundt at høde  
Et Afseeds-Ord, et Farvel til min Be-  
renice.

Beren. Alt jeg føler Tyngden af disse dine Lænker  
I det inderste af Hiertet. Og dersom  
mit Blod  
Og min Hulen kan formaae at forlette  
dig dem.  
Saa skal jeg udøse min Diengraad og  
Hierte-Blod,  
Saa skal jeg nedkaste mig for Keiserens  
Hod = = =

Volog. Af Berenice!  
Jeg afslaar vel ei, at du freller mig,  
Om du kan fra min umilde Skiebne;  
Men hør dog min sødeste Siel: Om du  
for at redde mig,

Skal

Devi col mio rivale  
 Effer men cruda, o meno in-  
 vitta, e forte;  
 Abbandonami pure alla mia  
 morte.

*Beren.* Ch'io t' abbandoni alla tua mor-  
 te? Oh Dio!

Nol farò Vologeso:  
 Se ben dovesi lusingar - - -

*Volog.* Chi mai?  
 Cesare? Non sia mai  
 Nò, nò, non mi salvar: son già  
 pentito  
 Dell' infana richiesta. Il tuo  
 pensiero,  
 Se pensasti così, mi' à già tra-  
 dito.

## SCENA X.

*Berenice, e Aniceto.*

*Anicet.* Agli attesi spettacoli sol manca  
 L'alto onor de tuoi sguardi;  
 Cesare là ti attende, e a me de-  
 stina

La

Skal være mindre gruesom  
Mod min Medbeilere, eller mindre mod-  
villig og sterk,  
Saa maa du heller overgive mig til min  
trynende Dod.

Beren. Hvad skal jeg overgive dig til din truende  
521 Dod? O Guder!

Det skal jeg ei gisre Vologese  
Om jeg end skulde hylle lidt

Volog. For hvem vel?  
For Keiseren? Det ma ikke skee,  
Nei, nei, redd mig kun ei: Jeg har alt  
anret  
Min vanvittige Begiering. Din Mees-  
ning endog  
Om du meenede saadan, den har alt  
forraadet mig.

## Eiende Scene.

Berenice og Anicetus.

Anicet. Der seiler nu allene til de tillavede  
Stuepilt  
Den høie Ere af dine Dienkast.  
Keiseren opbier dig der, og han forunder  
mig

Den

La gloria di servirti.

*Beren.* Aniceto, consenti,  
Ch' io prima di partir, dal tuo  
bel core  
Un' altro dono ottenga.

*Anicet.* Chiedi o Regina.

*Beren.* Nacque Parto, e Vassallo al Re  
mio sposo  
Quel, cui spronò poc' anzi un cie-  
co zelo  
Al debito infelice:  
Giusta è ben la sua pena, e giu-  
sta è l' ira  
Del suo Signor. Pur io sento di  
lui  
Pietà, salvo il desio.

*Anicet.* Io salvarlo dovrò?

*Beren.* Si, caro Aniceto  
Tu chiedi, e tu m' impetra  
Del misero la vita.

*Anicet.* Non più, per compiacerti  
Quanto farò conoscerai dall'  
opra.

*Beren.* Tutto spero da te. Vanne a  
Cesare, e sol questo  
Per me tu gli dirai: Ma tacì il  
resto.

parte  
SCE-

Den Ere at hørte dig op.

Beren. Anicete, sei mig dog i  
At jeg forend jeg går bort, maa udvirke  
En anden Gave, af dit velmeenende  
Hierte.

Anicet. Forlang kun o Dronning!

Beren. Den er en indfod Parter, og Undersaat  
af Kongen min Brudgom,  
Den, som for myelig blev opægget af en  
blind Midkærhed

Til denne uhyrsalige Brode;  
Hans Straf er vel billig, og din Herres  
Brede retsærdig. Dog foler jeg for ham  
En Medvnt, jeg forlanger hans Frelse

Anicet. Skal jeg da frelse ham?

Beren. Ja skære Anicete  
Anhold dog derom, og tilveiebring mig  
Den Glendige Livet.

Anicet. Det er nok, du skal i Gierningen  
Kiende, hvor meget jeg skal gisre, for at  
føje dig deri.

Beren. Jeg hæber altting af dig. Gaa bort til  
Keiseren og du  
Skal allene sige ham dette for mig: Men  
tie kun med Resten. Hun går  
bort.

## SCENA XI.

*Aniceto Solo.*

Perche tanta pietade, e tanto  
affanno?  
Tanti prieghi perche? No non  
m' inganno.  
Non e del volgo uom vile  
Quegli per la cui vita,  
Fa voti una Regina. Illustre il  
rende  
La colpa, e la difesa.  
Ma qualunque egli sia, colla  
sua morte  
Tolgasi d' un inciampo, o d' un  
sospetto,  
L' amor d' Augusto, e 'l mio.  
Lucilla è il mio tesoro, e tutto  
io perdo,  
S' ella è d' altrui. Le usurpi  
Berenice  
L' oggetto sospirato  
E poi del resto Amor disponga,  
e il Fato.

Son

## Ellevte Scene.

Anicetus allene.

Hvorfor saa stor en Medvink, og saa  
stor Græmmelse  
Saa store Bonner hvorfor? nei jeg be-  
drager mig ei  
Han er ei af Almuen saa ringe en Mand  
Denne, for hvis Lives-Lys  
Saadan en Dronning. Gior de Dnster.  
Hans Last og Forsvar  
Gior ham højt merkværdig  
Men hvem han og maa være, saa maa  
ved hans Afsivning  
Afsvædes en Anledning og Mistanke  
For Keiserens Elskov og min egen  
Lucilla er min eeneste Skat, og jeg mistier  
alting  
Om hun bliver en andens. Berenice  
maa undgiede  
Hende sine Hjerte-Sukkes Tunkemaal.  
Og saa maa Elskov og Skiebnen raade  
Bod paa Resten

Son qual Legno in grembo all'  
onda,

Che agitato in mar crudele  
Scorre questa, e quella sponda  
Già vicino a naufragar.

Pur un aura di speranza  
Baldanzosa, e lusinghiera  
Fa che l' alma non dispera  
La sua calma ritrovar.

## SCENA XII.

Anfiteatro con due porte grandi,  
e popolo radunato d' intorno per li spet-  
tacoli. Dirimpetto gran Logia che  
serve per Vologeso.

*Lucio Vero, Berenice, Lucilla, Fla-  
vio, e Loro Seguito.*

*Luc. V.* Mostrano, e Berenice, anche  
i diletti  
La Romana potenza.  
Il campo è questo

Ove

Jeg er som et Drag i Strommens  
 Bolge vakkende Skisid,  
 Som omdrevet paa det gruelige  
 Hav,  
 Løber snart til him, snart til denne  
 Strandbred:  
 Og er alt nær ved at lide Skibbrud.  
 Men en Kulning af Forhaabning  
 Skjont vist-hoppende og Smig-  
 gerfuld  
 Gior, at Sicelen ei fortvivler  
 At gienfinde sin Havblifkende Roe.

## Tolvte Scene.

Amphiteatrum med tvende store  
 Porte, og det deromkring til Skuespil-  
 lene forsamlede Folk. Eige over for  
 en stor Stotte-Bygning som  
 tilhører Bologeso.

Lucius Verus, Berenice, Lucilla, Fla-  
 vius, og deres Folkestab.

**Luc. V.** O Berenice Forlystelser endog maa  
 viise  
 Den Sommeriske Mægtighed  
 Dette er Kamp-Pladsen.

Ove ogni Reo già condannato,  
a fronte

Di Tigri, e di Leoni  
Lotta con la sua morte.

*Beren.* E qual cor non avrete  
Duro, e crudel, Genti Romane  
in petto.

Se vi avvezza alle stragi anche  
il diletto.

*Luc. V.* Chi di te l' à più crudo?

*Lucilla* A' Giuochi, Augusto  
L' Oricalco già invita.

*Luc. V.* Andiamne, o Belle  
E la fatale Arena  
Resti libero campo all' altrui  
pena.

*Tutti al suon della Tromba  
vanno a prendere i loro posti  
nell' alto; s' apre una porta d'  
onde è condotto, e Lasciato nell'  
Anfiteatro Vologeso.*

Hvor enhver Mishandler maa som en  
fordsmt, lige for  
Tigere, og vilde Löver  
Kiempe med den græsseligste Død.

**Beren.** Og hvilket haardført,  
Og grueligt et Hjerte, maa § Kommer-  
ske Folk dog have i jer solesløse Harm  
Naar det endog tilvænder eder slig en  
Dienlyst i de grummeste Blodbad.

**Luc. V.** Af hvem har det vel grummere end du?

**Lucil.** Paukerne indbyder alt  
O Stormægtige til Leegerne.

**Luc. V.** Lad os da gaa, o Skionneste.  
Og den Skiebne fulde Sand-Bahne  
Maa blive en frie Tumle-Plads for en  
andens Hjerte-Dval.

Alle gaar bort efter Trom-  
petens Lyd for at tage des-  
res Sæder oven paa. Der-  
paaaabnes en Dør, igien-  
nem hvilken Vologesus bli-  
ver indført og forladt i  
Amphiteatro.

## SCENA XIII.

*Vologeso, e Sudetti.*

*Volog.* Alla publica vista  
Dove son tratto? O stelle!

*Alza gli occhi, e vede Lucio  
Vero, poi Berenice*

A supplizio si infame  
Cesare i Re condanni! e tu spergiura  
Siedi Giudice, e rea della mia morte?

*Berenice scende nell' Anfiteatro*

*Beren.* Io spergiura! t' inganni  
Eccomi, o Vologeso,  
Tua compagna al supplizio. Or  
di tua morte  
Nè rea, nè spettatrice  
Chiamerai Berenice.

*All'improvviso s'apre una picciola porta, ed esce un Leone.*

*Luc.*

Den første Act.

## Trettende Scene.

Vologesus og Ovenmeldte.

Volog. *A*h vor er jeg hensort  
Til det offentlige Paashyn? O Skiebne!  
*G*rib 13  
Han oploster Vinene, og seer  
Lucium Verum, derefter  
Berenice.  
O Keiser fordsammer  
Du da Konger til saa hoistkammelig en  
Straf! og du  
Meenederste sidder du som Dommer og  
Samfyldig i denne min Dod.  
Berenice stiger ned i Amphitheatrum.

Beren. Jeg en Meenederste! du bedrager dig  
See her et jeg, o Vologesus!  
Som din Medfolgerske i Dods-  
Straffen. Nu skal du ei kalde  
Din Berenice hverken Tilstuerste  
Eller Samfyldig i din grosselige Dsd.  
En lidet Døraabnes uformos-  
dentlig, hvor igennem ud-  
kommer en Løve.

*Luc. V.* Olà Custodi - - -

Aimè! fu tardo il cennio,

*Volog.* Sposa, deh fuggi.

*Beren.* Ecco la nostra morte.

*Volog.* Deh fuggi o cara.

*Beren.* Io prima - - -

*Luc. V.* Ah, che far posso? Prendi

Vologeso il mio Ferro, e ti dif-  
fendi.

*Lucio Vero* getta la sua spada  
a Vologeso, che va con quella  
incontro al Leone, e lo ferisce:  
Accorrono poi alle voci dell'  
Imperadore i Custodi de Giuochi,  
e finiscono di ucciderlo.  
Allora Lucio Vero scende dall'  
alto, e rientra nell' Anfitea-  
tro seguito da Aniceto, Lucilla,  
Flavio, e dalla Guardie.

Genti, servi, e custodi,

Accorrete, svenate

L' ingorda Belva, e l' Idol mio  
salvate.

*Lucilla* Su gl' occhi miei l' infido  
Tanto fà, tanto ardisce!

*Flav.*

**Luc. V.** Hør der I Liv-Bagter.

Vee mig dette Vink var for sildigt.

**Volog.** Ricere flye dog min sodesse Brud.

**Beren.** See her er vores vifte Dod.

**Volog.** D allerricreste flye dog.

**Beren.** Jeg skal først - - -

**Luc. V.** At hvad kan jeg gisre? Tag dog

Vologesus dette mit Sværd, og forsvar  
dig dog.

Lucius Verus kaster sin Baar-  
de til Vologesum som gaar Lø-  
ven i møde med den og hugger  
paa den; Derpaa løber Vagter-  
ne ved Leegerne frem efter Beise-  
rens Raaben, og gjor Ende  
derpaa ved at dræbe den. Her-  
paa stiger Lucius Verus oven  
fra, og gaar ned igien i Amphio-  
teatret medfuldt af Aniceto, Lu-  
cilla, Flavio og Vagterne.

I Folk, Tienere, og Liv-Bagter

Løber dog til, og afliver

Dette glubende Udry, og frelser mit  
Engel.

**Lucil.** Lige for mine Nine gjor denne

Troelose saa meget og understaar sig saa  
meget!

Flav.

*Flav.* Berenice il trasporta, e lo rapisce  
*parte con Lucilla*

*Volog.* Cadde l'avidomostro *Uccide il Leone*

*Beren.* E tu dal gran periglio uscisti  
illeso?

*Volog.* Non ebbe ardir la morte  
Di offendere Berenice in Vologeso.

## SCENA XIV.

*Lucio Vero, Aniceto, Berenice, Vologeso, e Guardie.*

*Luc. V.* Re de Parti io t' abbraccio:  
Col tacermi il tuo grado  
Fosti reo del tuo rischio. Un  
cieco oblio  
Copra gli andati eventi.  
T' offro pace e perdono;  
E a lei, che ti salvò, salvo ti  
dono.

*Beren.* Grazie a tanta clemenza.

*Volog.*

Flav. Berenice bringer ham fra Sandserne,  
og rover ham fra dig. Han gaar  
bort med Lucilla.

Volog. Denne graadige Uhyre falder.

Beren. Og du er uskadet udkommen af saa stor  
en Farlighed.

Volog. Doden havde ei den Dristighed  
At fortorne Berenice i Vologesø.

## Giortende Scene.

Lucius Verus, Anicetus, Berenice, Vo-  
logesus og Vagterne.

Luc. V. O Parternes Konge jeg omfavner  
dig  
Du var selv skyldig i den Fare  
Med det du fortiede mig din Høghed.  
En blind Forglemmelse  
Maa skuile de fremfarne Hendelser.  
Jeg tilbyder dig Fred og Tilgivelse.  
Og jeg giver dig som frelsset igien, til den  
som frelsede dig.

Beren. Jeg takker for den store Maade-mildhed.

Volog.

*Volog.* Ecco il tuo brando:

*gli torna la spada*

Brando, che pria mi vinse, or  
mi difese.

*Luc. V.* Per me, per te pugnando  
Sempre col tuo valor chiaro si  
refe.

*Anicet.* (Mi tradi la mia fede.)

*Luc. V.* (La mia speme è svanita.)

*Anicet.* (Ahi destino crudele !)

*Luc. V.* Ahi forte ria !)

*Beren.* Vologeso ?

*Volog.* Mia sposa :

Non sa più che sperar

*Beren.* Non sa più che bramar.

*a. 2.* Quest' alma mia.

*Luc. V.* Ti rendi al caro Bene.

*a Berenice*

*Beren.* Io di piacer respiro.

*a Luc. V.*

*Luc. V.* Ti sciolgo le catene.

*a Volog.*

*Volog.* La tua pietade ammiro.

*a Luc. V.*

*Anicet.* (Solo il mio core, oh Dio !

Resta nel suo dolor.)

*Tutti*

Volog. See der er dit Sværd. Han giver  
ham Baarden igien.

Dette Sværd, som tilforn overvandt  
mig, forsvarede mig nu.

Luc. V. Jeg det du strider for mig, og for dig  
Gid det altid ved din Tapperhed maa  
giøre sig beromt.

Anicet. (Du forraader mig min Troestab.)

Lucil. (Mit Haab det er forsvunden !)

Anicet. (Af grueligste Skiebne! )

Luc. V. (Af umilde Lykke !)

Beren. Vologesus!

Volog. Min sodeske Brud

Begge. Af denne min Siel!  
Beed ei meere at haabe  
Beed ei meere at attræe.

Luc. V. Jeg giver dig igien til din kæreste Stat.  
Til Berenice.

Beren. Jeg oplevner igien af Fernvielse. Til  
Luc. Ver.

Luc. V. Jeg aflosser dine Lænker. Til Volo-  
gesum.

Volog. Din Medlidenhed gior mig forundret.  
Til Luc. Ver.

Anicet. (O Guder mit Hierte allene!  
Oliver endnu i sin forrige Sorg.)

Alle-

*Tutti* Quante vicende aduna  
La mia Fortuna ognor!)

*Luc. V.* Or più non piangerai. *a Ber..:*

*Beren.* Non spargerò querele. *a Luc. V..*

*Tutti* (Ma del destin crudele  
E da temersi ancor.)

*Fine dell' Atto Primo.*



ATTO

Den første Act.

65

Alles. (Hvor mange Afverlinger foreener dog  
Den uvenlige Lykke altid.)

Luc. V. Nu skal du ei meere græde      Til Beren.

Beren. Jeg skal ei udøse de Klagemaal      Til Luc. Ver.

Alles. (Men der er dog endnu at frygte  
For den uforsonlige Lykke.)

Ende paa den første Act.



Bren

# ATTO SECONDO

## SCENA PRIMA.

Camera Imperiale con Sedie.  
Lucio Vero, ed Aniceto.

*Anicet.* Signor di che ti Lagni?  
**S**E quale il seren ti rapisce  
 Importuno dolore?

*Luc. V.* Se perdo Berenice io perdo il  
 core.

*Anicet.* Tù perder Berenice? E chi po-  
 trebbe  
 A te rapirla? Arbitro sei d'  
 quella

E sol dà te la so<sup>a</sup> tua dipende<sup>b</sup>

*Luc. V.* Dunque dovrò — — — — —

*Anicet.* Dovrai — — — — —  
 Per riposo dell' anima  
 Tutto cercar.

*Luc. V.* Olà, venga a me Berenice  
 E tu Aniceto *parte una* Guardab-  
 Fido mio Consiglier vanne a Lu-  
 cilla

Dill

# Den anden Act.

## Første Scene.

Det Keiserlige Kammer med Sto-  
ler. Lucius Verus og Anicetus.

Anicet. **G**eare hvorover beklager du dig?  
Og hvad er det for en utidig  
Sorg,

Som beroer dig dit Sinds Munterhed?

Luc. V. Dersom jeg miste Berenice, saa miste  
jeg mit Liv.

Anicet. Skulde du miste Berenice, og hvem  
kunde vel

Beroe dig hende? Du er Herre over  
hende

Da din Lykke beroer allene paa dig selv.

Luc. V. **E**s kal jeg da . . .

Anicet. **T**u skal  
Forsøge altting  
Til din Gicles Nolighed.

Luc. V. Hør der, Berenice skal komme til mig

Og du Anicete. **E**n af Dagter-  
ne gaar bort.

Min troefaste Raadgiver gaa bort til Lu-  
cilla

Dille che un altro amor mi to-  
glie a lei.

*Anicet.* Vado; se un tal comando  
Adempio con piacer lo fanno i  
Dei.

Le dirò con più teneri accenti  
In lasciarla qual pena tu senti  
Ma sospiri per altra beltà.

Le dirò ch' ogni pregio à d' A-  
mante  
Che d' un nume sia degno il  
sembiante,  
Ma che Cesare amarla non fa.

## SCENA II.

*Berenice, e Lucio Vero.*

*Beren.* Cesare a cenni tuoi

*Luc. V.* Vieni, o Regina:

Affar d' alto momento

In tal luogo, in tal ora

M' obliga à favellarti, attendi,  
e siedi.

(siede)  
*Beren.*

Sig hende, at en anden Elskov afsvender  
mig fra hende.

Anicet. Jeg gaar, og Guderne veed,  
At jeg med Lust efter kommer saadan en  
Befalning.

Jeg skal sige hende det med den  
lemseldigste Udtydning,

I det jeg bringer hende i den Oval  
som du soler

Men dog at du suker efter en an-  
den Elskonhed.

Jeg skal sige hende, at hun forties-  
ner at elskes af hvem det end er

At hendes Udseende er en af Gu-  
dernes Elskov værd

Men at Keiseren kan ei elsker hende.

## Anden Scene.

Berenice og Lucius Verus.

Beren. Keiser hvad har du at befale

LucV. Kom hid, o Dronning

En Sag af hoi Vigtsighed

Forbindet mig at tale med dig,

Paa dette Sted, og i denne Tid gib  
agt paa, og set dig ned.

Hun  
setter sig.

Beren.

*Beren.* Che mai farà? Ubbidisco.

*Luc. V.* Berenice, oggi il mondo  
Al cui destino ogni mio sguardo  
è legge

Da miei sponsali attende  
Una che venga a parte  
Del mio Letto, e del Trono.

Io t' offro o bella  
Il diadema latino. Io t' offro  
ancora  
D' Augusta il grado, e di Con-  
forte il nome.

*Beren.* Signor, se mi deridi  
Con offerte si grandi  
E crudeltà: se mi lusinghi è  
offesa.

*Luc. V.* Ch' io t' inganni. o Regina, e  
ch' io t' offendà?

*Beren.* E chi non sa, che si bel giorno  
è scelto

A coronar Lucilla?

*Luc. V.* No, non avrà Lucilla  
Parte nel Trono mio, s' ella  
non ebbe  
Parte mai nel mio cor. Ben da  
quell' ora

Da

Beren. Hvad skal det vel være? Jeg adlyder.

Luc. V. Berenice, Verden for hvis Skiebne,  
Et hvert af mine Dienvink er som en Lob  
Venter i Dag af min Forlovelse  
Den som skal komme til at faa Deel  
I min Egteseng og Throne. Jeg til-  
byder dig o Skionnest  
Den Latiniske Keiserkrone. Jeg tilby-  
der dig endog  
En Keiserindes Høihed og Navn af mit  
Egtesælle.

Beren. Herre, dersom du vil probe mig  
Med saa høje Tilbud;  
Da er det en Grumhed: Dersom du  
Skærer med mig er det en Mishand-  
ling.

Luc. V. At jeg skulde bedrage dig, o Dronning,  
at jeg skulde mishandle dig.

Beren. Og hvem veed ei, at denne skonne Dag  
er udvaldt,  
Til at krone Lucilla?

Luc. V. Nei, Lucilla skal aldrig have  
Deel i min Throne, da hun aldrig havde  
Nogen Deel i mit Herte. Men du vel  
fra den Time,

Da quell' ora fatale in cui ti  
viddi. - - - -

*Beren.* Cesare, io molto udii, tu mol-  
to ai detto. *si leva*

Se t' ascoltai, se tacqui; il mio  
silenzio

Al mio ossequio donai, non al  
tuo affetto.

Ripigliati il tuo dono:

S' anche fosse maggior non pos-  
so amarlo,

Sol perche tu me l' offri,

La mia gloria, il mic onor dee  
rifiutarlo.

*Luc. V.* Regina, irriti  
Chi può farfi ubbidir. Qualche  
momento

Dono ancora al tuo orgoglio:

Ma ricordati al fin, ch'io posso,  
e voglio.

*Si ritira in disparte.*

SCE-

Ak! fra den første ubeldige Tid, da  
jeg først saae dig . . .

**Beren.** Keiser, jeg har hørt meget, du har og  
sagt meget Hun staar op.  
Men da jeg har anhørt dig, da jeg har  
tættet, saa maa du henregne  
Min Stoltienhed til min Foerelighed, ej  
til din Gienkierlighed.  
Tag kun din Gave igien.  
Om den endnu var større, kan jeg ej an-  
tage den,  
Min Anseelse, og min Ære bør ganske  
afslaae den.

**Luc. V.** Dronning, du opirrer  
Den som kan giøre sig adlydet. Jeg  
forunder  
Dit Hovmod endnu et Diebliks Tid:  
Men kom endelig ihu, at jeg kan, og vil  
have det saa. Hon gaar bort  
til Sides.

## SCENA III.

*Vologeso, e Berenice.*

*Volog.* Sposa, de nostri mali  
Non è fazio il destino. Ancora  
in noi  
V' è qualche parte illesa,  
E tal che meritar può gli odj  
suoi

*Beren.* Sia la nostra Costanza.  
Suo rimprovero, e scherno. Un  
core invitto  
Lo stanca al fine, e lo disarma  
ancora.

*Volog.* Ma chi può del Tiranno  
Involarti agl' insulti?

*Beren.* Il mio coraggio.  
Sarò, non dubbitar, qual fui,  
qual sonò,  
Qual tu mi brami, o caro:  
Ne fia, che dal tuo amor, dalla  
tua forte  
Posso mai separarmi altro che  
morte.

SCE-

## Tredie Scene.

Vologesus og Berenice.

**Volog.** O Gemal, den umilde Skiebne  
Er endnu ei tilfreds med vore Ulykker.

Der er endu en Deel  
Paa os, som er usaaret af den.  
Og saadan en, som kan fortiene dens  
ubillige Had.

**Beren.** At lad vores Bestandighed da være  
Som en Hebreidelse og Foragt for den.  
Et uovervindeligt Hjerte  
Udretter den til sidst, ja gior den endog  
Baabenlos.

**Volog.** Men hvem kan dog vel  
Unddrage dig for Tyrannens heftige An-  
fald:

**Beren.** Mit utrettede Mod.  
Jeg skal være, hvil ei derpaa, som jeg  
var, som jeg er,  
Som du forlanger mig, o Kicereste:  
Det skal aldrig skee, at noget uden Da-  
den  
Skal nogentid stille mig fra din Elskov,  
og Lykke.

Fier-

## SCENA IV.

*Lucio Vero, e Sudetti.*

*Luc. V.* Perfidi, così dunque  
Deridete il mio sdegno? Olà  
si chiuda

*entrano le Guardie*

Nelle Regie sue stanze  
Questa Fiera crudel; Colui ri-  
torni  
Fra più strette Catene  
Al carcere primiero.

*Beren.* Se e morir ci condanni, almen  
permitti

Che uniti - - -

*Luc. V.* O rissoluto, e così voglio.

*Volog.* Che mai?

*Luc. V.* Che alfin trionfi  
Il mio giusto furor sul vostro  
orgoglio

Audace:

Superba

Ben presto vedrai

a Vol.

a Ber.

a Vol.

Or

## Fierde Scene.

Lucius Verus og Ovenmeldte.

Luc. V. Eroelose, spotter du saaledes  
Med min Fortrydelse? Hør der man  
Skal indlukke Dagterne kommer  
ind.

I de Kongelige Stuer  
Dette grumme Udyr: Denne skal til-  
bage

I de trangeste Lænker  
I hans forrige Fængsel.

Beren. Dersom du Fordommer os til at døe, så  
tillad i det mindste

At vi foreenede . . .

Luc. V. Jeg har besluttet det, og saadan vil jeg  
have det

Volog. Hvad skal vel = = =

Luc. V. Min billige Forbitrelse  
Skal endelig føre Seier oder eders uni-  
melige Hovmod.

Dumdristige:	Til Volog.
Hovmodige	Til Beren.
Du skal snart see	Til Volog.

Nu,

Or or scorgerai      a Ber.  
 Qual pena riferba  
 Al folle tuo ardire      a Vol.  
 Al vano tuo orgoglio      a Ber.  
 L' offeso mio cor.  
 Vedrete se sia  
 Prudenza o follia,  
 Tentar di resistere  
 Ad un vincitor.

## SCENA V.

*Vologeso, Berenice, e Guardie.*

*Volog.* **M**ia Berenice, or vado  
 Vado forse a morir. Sa il Cielo,  
 oh Dio!  
 Se più ti rivedrò.

*Beren.* Non piaccia a i numi  
 Che si estinguauan così fiamme si  
 belle,  
 Affetti si innocenti.

*Volog..*

Nu, nu skal du foruemme Til  
Beren:

Hvad for en Straf, der giemmes  
Til din daarlige Dristighed Til

Volog:

Tildit forfængelige Hovmod Til  
Beren.

I mit fortørnede Hierte:

I skal see om det er

En Klogkab eller Daarlighed

At soge at imodstaar

En Gejervindere.

## Femte Scene.

Vologesus, Berenice og Vægterne.

Volog. Min sode Berenice, nu gaaer jeg  
Maaskee jeg gaar hen at doe. Hmisen  
veed det, o I Guder!  
Om jeg skal see dig meer igien.

Beren. Af! Guderne forbyde dog,  
Af saa deilige Elskovs-Luer, saa uskyldi-  
ge Vilbsieligheder,  
Skulde sagdan udsukkes.

Volog.

*Volog.* Ah Lascia o Cara  
Lascia una volta alfin che l'em-  
pia forte  
Sazia di tormentarmi  
Sfoghi sovra di me tutto il suo  
ardire.  
Sposa tu piangi? Ah troppo  
Troppo offendì, Idol mio  
La tua, la mia virtù. Mostrati,  
o cara,  
Nel ciemento crudele  
Con generoso ardir, con alma  
forte,  
Egual nelle sventure al tuo con-  
forte.  
Restati, addio.

*Beren.* Ti parti?

*Volog.* Così vuole il destino empio, e  
tiranno

*Beren.* Non è cor di mirarti.

*Volog.* Pur mi è forza Lasciarti.

*a. 2.* In tanto affanno.

*Volog.* Cara ti lascio, addio;

Non

# Eiende Scene.

En Forgaard som gaar op til  
Vologesi Fængsel.

Anicet. Berenice! O Drømning!  
Der er ingen Forhaabning meer, der er  
ingen Udsigt.  
Keiseren tilbyder dig  
Enten sin Haand, eller Hovedet.

Beren. O Himmel, og hvis da?

Anicet. Vologesi. Du har jo hørt det!

Beren. Alt min Giel! Staa dog saa grueligt  
et Anfald imod.) A

Anicet. Du opsetter det kun som en af Elsfob ind-  
tagen og halstarrig  
Du aabbeder kun dette Frællelige Hug:  
Vælg nu efter dit Fælle: Dette er det  
vigtige Dieblik.

Beren. Hvad skal jeg vel gjøre?  
Gaa hen til Keiseren  
Gudet?  
Skulde jeg blive en andens, og ei meere  
din, mad Allerkjærste? Hun  
bliver noget bestyrket.

Anicet. Hvad tenker du hvad beslutter du?

At

*Beren.* Di salvar Vologeso?  
 Di regnar con Augusto?  
 Nò spietato. Di Lucio  
 Non farò mai. Mora il mio  
 sposo, e mora  
 Di Lucio ad onta, Berenice an-  
 cora.

## SCENA XI.

*Lucio Vero, e detti.*

*Luc. V.* Facciasi il tuo voler. Vanne  
 Aniceto

*Beren.* La sentenza eseguisci

(Oh Dio, qual gelo  
 M' occupa il core!) Augusto,  
 Odimi.

*Luc. V.* Che pretendi?

*Beren.* Io si vicino  
 Il colpo non credea. Giacchè  
 arrestarlo  
 Sol può lìa destra mia; Lascia  
 ti prego,  
 Ch' io parli a Vologeso anche  
 un momento.

*Luc.*

At frelse Vologesum?  
At regiere med Keiseren?

Beren. Nei umedlidne. Jeg skal aldrig  
Blive Lucii. Min Brudgom maa endog  
døe, ja Berenice  
Maa endog døe til Lucii Bestemmelse.

## Ellevte Scene.

Lucius Verus og Øvemeldte.

Luc. V. Din Villie skal skee. Gaa bort Unis-  
cetus.

Og efterkom den affagde Dom.

Beren. (O Jætter, hvilken Tiskuld  
Betager nu mit Hjerte!) Stormægtige  
At hør mig dog.

Luc. V. Hvad forebringer du?

Beren. Jeg troede ei  
At det græsselfige Hug var saa nær ved.  
Dersom min Haand  
Allene kan opholde det; saa tillad jeg ber-  
der dig  
At jeg maa tale endnu et' Dieblik med  
Vologeso.

*Luc. V.* Parlagli: te 'l consento;  
Ma della mia clemenza  
Non ti abusar con disprezzarne  
il fine.

*Beren.* Piegherò l' Alma forte  
Sotto il giogo crudel della mia  
forte.

Se bramo allo sposo  
Spiegare il mio core  
Vò dirgli che amore  
Mi vuole al tuo regno.  
(Ma barbaro indegno  
Nò: non lo sperar)  
Almen di sua pace  
Ritorni la calma  
Oh dio che, mi spiace  
Pur questo parlar.

SCE-

**Luc. V.** Tal med ham: jeg samlykker deri  
 Men misbrug dog ei min Maade-mildhed  
 I at foragte den, saa du bringer mig til  
 Yderlighed.

**Beren.** Jeg skal bukke mit hisisindede Herte  
 Under min bedrovelige Lykkes gruelige  
 Aag.

Af jeg forlanger kun ataabne  
 Mit beklemte Herte for min ricere-  
 ste Brydgom  
 Jeg vil sige ham, at din Kierlighed  
 Vil have mig paa Thronen med  
 dig.

(Men ubærdige Ummenneske  
 Nei: Haab det dog kun ei  
 Gid min af Ulykke bestormede  
 Siel  
 Maadbg med Søen komme til sit  
 Havblik igien.  
 O Guder hvad mishager mig dog  
 Endog denne udtrungene Tale.

LIX A.D. 1532

G 3 E Told:

## SCENA XII.

*Lucio Vero, e Aniceto.*

*Luc. V.* Aniceto.

*Anicet.* Monarca

*Luc. V.* Vanne a Flavio, e Lucilla, e  
di ch' entrambi

Lungi da questo Lido,  
Pria che s' oscuri il di, spieghin  
le vele

*Anicet.* Recherò fra momenti  
Il Cesareo voler.

*Luc. V.* Così richiede,  
Or che vicino alle mie gioie io  
sono  
La gelosia del Talamo, e del  
Trono. *parte*

## SCENA XIII.

*Aniceto, e Lucilla.*

*Anicet.* Ecco appunto Lucilla.  
Principessa!

*Luc.*

## Tolvte Scene.

Lucius Verus og Anicetus.

Luc. V. **A**nicetus.

Anicet. Enevolds Herre.

Luc. V. Gaa bort til Flavium og Lucilla, og sig,  
at de begge

Skal seile bort fra denne Strandbred,  
Forend Dagen begynder at mørknes.

Anicet. Jeg skal inden saa Dieblik  
Udrette den Keiserlige Villie.

Luc. V. Saaledes udfordrer og  
Min Brudesengs, og Thrones herskende  
Misundsomhed,  
Nu da jeg er saa nær ved min Hiertes Glæ-  
de. Han gaar bort.

## Trettende Scene,

Anicetus og Lucilla.

Anicet. See her er Lueilla just til pass,  
O Princesse!

*Lucilla* Che chiedi?

*Anicet.* Impone Augusto  
Che alle rive del Tebro  
Pria che termini il giorno,  
Tu col tuo condottier faccia ri-  
torno.

*Lucilla* Come! così s' offende  
Il mio grado, il mio onore!  
E qual ragione adduce, e qual  
discolpa?

*Anicet.* Non sò: così m'impose: Amo-  
re incolpa, parte

## SCENA XIV.

*Lucilla.*

Perfido, iniquo Lucio, a tanti  
oltraggi,  
Questo pur anche aggiungi,  
Ed' io lo soffro neghittosa? All'  
armi.  
Alle straggi, a i perigli.  
Più non odo i consigli  
D' affetto, e dispietà: Vò ven-  
dirmi.

Talor

Lucil. Hvad forlanger du?

Anicet. Keiseren befaler

At du med din Ledsgagere skal vende tilbage paa Hjemreisen

Til Liber Blodens Bredde.

Forend Dagen gaar til Ende.

Lucil. Hvordan! Handler man saadan

Mod min høje Stand, og min Ere!

Og hvad Marsage foregiver han, og hvilken Undskyldning.

Anicet. Jeg veed ei: Saaledes befalede han mig: Kierlighed har Skyld deri.  
Han gaar bort.

## Fjortende Scene.

Lucilla.

Troelose, ubillige Lucius, saa legger du dog endnu

Dette til sau mange Forurettelser

Og jeg fordrager det sau skjodeslos hen? Nei til Vaaben

Til Blodbad, og Kriegens Farligheder.

Jeg hører ei meer de fortige Forestilninger

Af Medynk og Vilboielighed: Jeg vil

hevne mig.

Talor che più si vede  
 Sereno, e chiaro il giorno,  
 Con improviso turbine  
 Sorgon li nembi intorno,  
 E nero il Ciel si fà.

Tal era l' alma mia  
 Ripiena di contenti,  
 Ed ora frà tormenti  
 Riposo il cor non à.

## SCENA XV.

*Berenice, Aniceto, e Vologeso con Guardie.*

*Anicet.* Re Vologeso: in si fatal momento  
 Godi un favor d' Augusto,  
 Sappi usarne in tuo prò. L' alta sentenza

Già

Understiden naar man skuer Da-  
 gens lys  
 Meest skinnende, og klarest,  
 Da trekker Himlen op i en Hvervel-  
 Bind,  
 Gaa Pladsregnen skurer allevegne  
 ned,  
 Og Himlen bliver dunkel, hvor  
 Skyefrie den end var.  
 Saadan var og min Siel, som  
 den Soelflare Dag  
 Ganske fuld af Haabets For-  
 nioelse,  
 Og nu har mit Hierte ingen Roe-  
 lighed  
 I de Martere det nu er.

## Femtende Scene.

Berenice, Anicetus og Vologesus med  
Vagterne.

**Anicet.** Kong Vologesus betien dig af en Gunst-  
 beviisning  
 Af Keiseren: I saa uheldigt et Dieblif  
 som dette,  
 Bid dog at benytte dig deraf til dit Beste.  
 Den vigtige Døds Dom

Den

Già per te è stabilita

O senza Berenice, o senza vita.

*Volog.* Io senza Berenice?

*Anicet.* Regina, in querelarti

Perder non devi irressoluta il  
breve

Tempo, che ti è concesso  
Sola resti, e rissolvi.

*Beren.* Fermati, già quest' alma  
E rissoluta.

*Anicet.* A che?

*Volog.* Forse a lasciarmi?

*Beren.* D' empio Tiranno, empio Mi-  
nistro, ascolta.

Ad Augusto ritorna,

Di, ch' odio l' amor suo, spre-  
zo il suo Impero

Di che attendo pur' io

Al fianco del mio sposo

La sentenza crudel. Minacci,  
e frema

No 'l euro, e no 'l pavento.

*Volog.* E vuoi? - - -

*Beren.* Teco morir.

*Anicet.* Troppo, o Regina  
Irriti - - -

*Beren.*

Den erimahs fætterd for dig  
Dufkal enten miste Berenice, eller Livet.

Volog. Skal jeg miste Berenice?

Anicet. O Dronning du bør ei ubetænksom  
Jat flage forspilde nu den forte  
Eind, som er dig forundt  
Bliv her alene, og sat en Slutning.

Beren. Biedog, denne Siel  
Den har alt fættet sin Slutning.

Anicet. Hvor til?

Volog. Maaskee til at forlade mig?

Beren. Hor dog ugudelige Tyrans ugudelige  
Betraeter.  
Gak igien til Keiseren,  
Sig ham, at jeg hader hans Elskov, og  
foragter hans Keiserdom  
Sig, at jeg venter nu kun  
Bed Siden af min Brudgom,  
Den gruelige Dodds Dom. Han maa  
true, han maa suyse  
Jeg skipter det ei, og er ei bange derfor.

Volog. Og vil du da?

Beren. Jeg vil døe tillige med dig.

Anicet. O Dronning du opirrer  
Alt for meget.

Beren

*Beren.* E ancor non parti?

*Anacet.* A Cesare dirò - - -

*Beren.* Ciò ch' io già diffi,

E ciò che immobilmente in me  
prefissi.

*Anacet.* Ti pentirai fra poco

Di questi tuoi deliri

E faran vani allor pianti, e so-  
spiri.

*parte*

## SCENA XVI.

*Vologeso, e Berenice.*

*Volog.* Berenice, abbandona  
Il disegno crudel. Per quella  
fede,  
Che ti serbai, che all' ultimo  
respiro  
Ti serberò, per quei begl'occhi  
amati;  
E per questi di pianto  
Amarissimi rivi  
Se m' ami ancor, lascia ch' io  
mora, e vivi.

*Beren.*

Beren. Og gaar du endnu ei bort?

Anicet. Jeg skal sige til Keiseren . . .

Beren. Det som jeg har alt sagt dig,  
Og det som jeg urehyggelig har foresadt  
mig.

Anicet. Du vil inden fort ~~tid~~  
Angre denne din Uffindighed,  
Og da vil din Hulen og Sukke være frug-  
tesløse. Han gaar bort.

## Sextende Scene.

Vologesus og Berenice.

Volog. Af Berenice! lad dog fare  
Dette gruelige Forehavende. For den  
Troestab,  
Som jeg har udviist dig, som jeg til det  
sidste Aandedrag  
Skal udviise dig, for disse deilige hoist-  
agtede Dine;  
Og for disse galde  
Bittre Daare-Bække af Kluk-Graad.  
Om du elsker mig endnu, tillad at jeg  
doer, og lev du.

Beren.

*Beren.* Spofo non più. Rifletti  
Qual tu parti morendo, e qual  
io resto.

A chi vivrei te estinto?  
All' iniquo Tiranno:  
A un lungo affanno. A una  
continua morte.  
A chi vivrei? Deh mi rispondi.

*Volog.* Oh Dio!  
Vivresti all' Amor mio.  
Chi vivrà dopo te nel tuo bel  
core?

*Beren.* Nò Nò: Morremo uniti, e u-  
nite andranno  
La nostr' Alme agl' elisi.  
Voglio esser teco anch' io  
Di costanza, e di fede illustr  
esempio  
Alle venture eta. La mort  
unisca  
Come gli uni la vita, i nostri i  
cori:  
E sia Talamo un sasso a i casti i  
amori.

*Volog.*

Beren. O Brudgom intet mere. Bærent dog  
 Hvordan du forlader mig i det du dør,  
 og hvordan jeg bliver tilbage.  
 For hvem skulde jeg vel leve nu ar du er  
 død?  
 For denne Tyran:  
 For en langsom Hierter-qval. For en  
 idelig henterende Død  
 Alt for hvem skulde jeg leve? Ricere svær  
 mig derpaa.

Volog. O Guder!  
 Du skal leve for min Elsker  
 Som endog skal leve efter mig i dit delig  
 ge Hierter.

Beren. Nei nei: Vi skal døe foreenede, og  
 vores Huldskefulde Siele  
 Skal foreenede gaa ind i de Eliseiske  
 Marker.  
 Jeg vil endog være tillige med dig.  
 En prisværdig Forevisning paa Bes-  
 standighed og Troskab  
 For de tilkommende Aldre. Døden skal  
 foreene  
 Vore Hierter, som Livet foreenede dem  
 her  
 Og een Gravsteen skal være som en Bru-  
 deseng for den fyldteste Kierlighed.

*Volog.* Vado a morir addio,  
Cara, ma nel tuo seno  
Quest' anima vivrà.

*Beren.* Senza di te ben mio  
Piango, sospiro, e peno,  
Pace il mio cor non à.

*Volog.* Deh resta - - - -

*Beren.* Ti vuo seguir

*Volog.* Vivi mio bel tesoro.

*Beren.* Sai pur quanto t' adoro.

*a. 2.* { Ah che in amor di questo

{ Tormento più fune

{ Non s' è provato ancor.

{ Nel perder il suo bene

{ Vi son maggiori pene?

{ Almen per noi lo dica

{ Chi in petto sente amor.

Fine dell' Atto Secondo.



ATTO

Volog. Jeg gaar hen for at dse, leb vel

Allerkicereste, men denne min Siel

Skal dog leve i din troefaste Barm.

Beren. O min eeneste Verdens Deel uden dig  
Klukgræder, Hik-sukker, og quæles jeg  
hen

Saa mit Hierte finder aldrig sin Roe.

Volog. Ricere blib dog

Beren. Jeg vil følge dig.

Volog. Leb dog min dyreste Skat.

Beren. Du veed dog hvor meget jeg tilbeder dig.

At Elskob den er aldrig prøvet

Begge. { Jen Kummerfuldere

{ Piinsel end denne hvori vor er.

Den som føler Elskobs Magt i sin Barin

Lad den sige i det mindste for os

Begge. { Om der vel er større Piinsler

{ End disse, naar man mister sin Kicerestie

Verdens Deel.

Ende paa den anden Act.



# ATTO TERZO

## SCENA PRIMA.

Camera Imperiale.

*Lucilla, ed' Aniceto.*

*Lucilla* Ragion vorria, che Lucio  
Pria che d' Efeso io lasci i lidi,  
e l' onde,  
Mi favellasse un breve istante  
almeno.

*Anicet.* Tal di Lucilla è il merto.

*Lucilla* E pur (redi fierezza!) e pur l'  
ingrato  
Anche questa mi niega  
Picciola grazia.

*Anicet.* Farò se così chiedi,  
Che t' oda Augusto, e ti favelli  
or ora.

*Lucilla* Questi appunto o mio fido,  
Erano i voti miei; vanne, e gli  
adempi.

Tii

# Den tredie Act.

## Første Scene.

### Det Keiserlige Kammer.

Lucilla og Unicetus.

Lucil. Billighed udfordrede, at Lucius  
Skulde tale med mig et Dieblik i det  
mindste  
Forend jeg begiver mig paa Soen fra  
Ephesi Havn.

Unicet. Det fortiner Lucilla ogsaa.

Lucil. Og du seer dog (Denne Spodshed) den  
utaknemmelige  
Nægter mig endog dette  
Lidet Raadestegn.

Unicet. Jeg skal nok mage det saa,  
Om du forlanger det, at Keiseren skal  
tale med dig nu strax.

Lucil. Dette var just min trofaste Ven  
Mit eeneeste Onske, gaa bort, og opfyld  
Det.

Ti farò, sempre grata,  
 Mi farai sempre caro: e se le  
 Stelle  
 Mi rendessero mai  
 Quel cor che diedi a un Infedele,  
 oh Dio - - -

*Anicet.* Pure ottenni un sospir dall' idol  
 mio.

Quel sospiro si vezzoso  
 Va dicendo al mesto core,  
 Se per me non vien d'amore  
 Che sia segno di pietà.

Ah se accetti la mia fede,  
 Il mio cor di più non chiede  
 E di più bramar non fa.

## SCENA II.

*Flavio, e Lucilla.*

*Flav.* Dell' esercito i capi  
 Pendon dal mio volere. E tem-  
 po omai,

che

Jeg skal altiid være dig taknemmelig  
 Du skal altiid være vel anseet af mig : Og  
 om Skiebnen  
 Giver mig nogen Ejjd igien  
 Det Hierste jeg bortgav til en Troless, o  
 Gudre . . .  
 Anicet. Der sit jeg en Suk af min Allerkicreste.

Den saa Hiereteqbægende Hulstuk  
 Vil dog sige til mit beklemte  
 Hierste,  
 Om den ei kommer af Elskov til  
 mig,  
 At den skal være et Medlidenheds  
 Tegn.  
 Åk ! om hun modtager min Egtes-  
 skabs Erde,  
 O ! saa fordrer mit Hierste ei mere,  
 Og kan ei mere attraa.

## Anden Scene.

Flavius og Lucilla.

Flav. Krigshærrens Hovedsmænd  
 Er alle mig til Villie, og nu er det just  
 Ejjd,

Che Lucio si punisca  
*Lucilla* Si l' approvo; ma voglio  
 Cesare illeso, e salvo; ed in ciò  
 prendo  
 La fede tua della sua vita in pe-  
 gno.  
*Flav.* Farò quanto conviene  
 Ad Aurelio, a Lucilla, a Fla-  
 vio, e a Roma;  
 Onde l' alta vittoria  
 A te sia di vantaggio, e a me  
 di gloria. parte

### SCENA III.

*Lucio Vero, e Lucilla,*

*Luc. V.* Principessa, ehe brami?  
*Lucilla* Prender da té congedo.  
*Luc. V.* Ti sian propizj e numi.  
*Lucilla* Eterna pace  
 In te rissieda, e nella cara sposa;  
 E sempre il Ciel ti renda  
 Colla tua Berenice Sposo

At Lucius maa straffes.

**Lucil.** Ja jeg biefalder det, men vil dog have  
Keiseren uskader og frelst, og herved tager  
jeg.

Din Troestab til et Pant for hans saa  
kære Sir.

**Slav.** Jeg skal giøre alt hvad anstaar  
Aurelio, Lucilla, Flavio og Rom,  
Hvorpaag den store Seierbinding  
Skal blive dig til en stor Fordeel, og mig  
til en Heeder. Han gaar bort.

## Tredie Scene.

Lucius Verus og Lucilla.

**Luc. V.** Princesse, hvad forlanger du?

**Lucil.** At take Afsteed med dig.

**Luc. V.** Guderne være dig naadige.

**Lucil.** Giid en evig Sinds-Rive  
Faeste-Hoelig hos dig, og din kæreste  
Brud:  
Og Himmel giøre dig altiid  
Med denne din Berenice

Sposo contento, e Genitor felice.

*Parte, e poi ritorna indietro richiamata da Lucio*

*Vero*

*Luc. V.* (Par che m' affligga il suo dolor.) *Lucilla,*  
*Leggi nel mio sembiante*  
*L'amarezza in cui resto.*  
*Ah mi perdonà, e credi,*  
*Che s' io fossi signor del mio*  
*destino,*  
*Volentieri offrirei*  
*A tanta fedeltà gli affetti miei.*

*parte*

## SCENA IV.

*Lucilla.*

*Ah che val dunque uscir la forza, e l' armi.*  
*Ardire, Ardir Lucilla*  
*Fuggi da questo ingrato.*  
*Sciogli la tua catena;*

*Spezza*

**L**il en fornøiet Gemahl og lykkelig Fader.

Hun gaar bort, og kommer  
igen, da hun bliver tilbage,  
kaldet af Lucio Verdi.

**Luc. V.** (Mig synes at hendes Sorg gaar mig til  
Hieret) **Lucilla**

Læs dog i mit Udsænde  
Den Sinds-Fortred hvori jeg er.  
A! forlad mig dog, og troe  
At om jeg endnu var min egen  
Eliebnes Herre,  
Skulde jeg gierne  
Tilvende saa stor Troestab, al min  
Tilboelsighed. Han gaar  
bort.

## Tierde Scene.

**Lucilla.**

**A**lt hvertil nyter da! at bruge Magt  
og Vaaben.  
Tag Med, tag Mod til dig Lucilla.  
Flyve klaa fra den usikrdomme.  
Oplos nu din Lænke;

**Og**

Spezza lo strale al tuo Cupido;  
e scosso  
Il tirannico giogo - - - - Oh  
Die! non posso.

Perche sospiro  
Per un ingrato  
Che non à amore  
Che fè non à

Perche mi adiro  
Se il dispietato  
Del mio dolore  
Non à pietà.

## SCENA V.

Carcere.

*Vologeso incatenato, e poi Flavio con  
Guardie.*

*Volog. Sarai pur sazia, o forte  
Sazie farete, o stelle,*

*Sem.*

Og saaderbryd den Vill Cupido saared  
med, og det

Tyranske Ræg er dermed rient afrystet . . .

*ib omvng* O Guder! jeg kan ei

Fordi jeg endnu sukker

Før den uskionsomste,

Gem eihar Kierlighed

Gom ingen Troestab har.

Ah! hyvor er vredes iega

Maar denne Holesløse

Ei nogen Medvint har

Med ulite Suk og Sorg.

### Gemte Scen.

#### Sængslet.

Vologesus i sine Lænker, og siden Slavius  
med Vagterne.

Volog. **D**ubindfulde Lykke skal du dog faa din  
Lyft?

O Tiger-grumme og i Hætniss-bragte  
Slebne

Skal

Sempre contro di me fiere, e  
sdegnate?

*Entra Flavio con seguito di  
Soldati Romani.*

*Flav.* Vologeso cercate.

*Volog.* Vologeso, è presente, e non  
s'asconde  
Al suo fiero destin, perche nol  
teme.

*Flav.* Troncategli i legami

*I Soldati sciolgono Vologeso,  
e gli porgono la spada*

Porgeteli una spada.

Alla Regia verrai: colà fra poco  
Ti renderò la fida sposa ancora.

*Volog.* Signor chi sei, che tanto  
Magnanimo, e pietoso - - -

*Flav.* Uno son io,  
Che l' ingiustizia abborre  
D' un Cesare inumano;  
Son nemico a i Tiranni, e son  
Romano.

*Vanno*

Skal nu min Undergang fornøie eders  
Mod?

Flavius kommer ind med et  
Følgeskab af Rommerske Sol-  
dater.

Flav. Opsøger Vologesum.

Volog. Vologesus er tilstede, og han sig skuler  
ei  
For sin umilde Glebne? thi han ei fryg-  
ter den.

Flav. Forkører ham de Fangebaand.

Soldaterne afløser Vologes-  
sum og flyver ham Baarden.  
Giver ham der en Raarde.  
Du skal komme paa Slottet, der skal  
jeg  
Inden fort Eiid give dig din troefaste  
Brud igien.

Volog. Herre hvem er du som er saa  
Ædelsindet og Medhyltsom? = = =

Flav. Jeg er just en  
Som har Aflyve for slig Uretfærdighed  
Af en udnydig Keiser;  
Jeg er en Fiende af Tyranner, jeg er  
en Rommere.

Gaa

Vanne diffendi  
 La dolce sposa,  
 Che timorosa  
 Forse ora il ciglio  
 Bagna di lagrime  
 Pensando a te.

E da me poi  
 Vedrai punita  
 Quell' alma ardita  
 Che dal suo genio  
 Senza configlio  
 Guidar si fe.

*Entra con parte delle Guardie*

## SCENA VI.

*Vologeso, ed' il resto delle Guardie.*

Pardonatemi, o numi  
 Se ingiusti io vi chiamai, Fu  
 vostro dono  
 La libertade, e questa,  
 Che strumento farà di mia ven-  
 detta,

Spada

Gaa bort og forsvar  
 Din yndige Brud  
 Som saa frygtagtig  
 Nu maaskee væder  
 Sine Dine med den bitterste Graad  
 I det hun tænker paa dig.  
 Og saa skal du see  
 Hvor denne dumdriftige Siel  
 Som uden Betenk somhed  
 Lod sig lede af sin Vanart  
 Skal blive straffet af mig.  
 Han gaaer ind med en Deel  
 af Vagterne.

## Siette Scene.

Vologesus og de øvrige af Vagterne.

Forlad mig det O G Guder !  
 Om jeg kaldte eder uretsfærdige. Det  
 var eders Gave  
 Den kiære Frihed , og denne ,  
 Gaa Skiebnesfulde Raarde , som skal  
 være et Redskab ,

Spada fatal, con essa aprirmi io  
spero  
Il varco a Berenice; e 'l Brando  
stesso  
Per render fazio il mio furore  
appieno,  
Immerger poscia al fier nemico  
in seno.

**L**eon nella foresta  
Se il Cacciator l' infesta  
Freme nell' ire insano  
Corre dal monte al piano,  
E fa co' suoi rugiti  
Le valli rissuonar.

**N**on trova mai nel core  
Ritegno il suo furore,  
Irato corre, e fiero  
Nell' offensore altiero  
I torti a vendicar.

SCE-

Med hvilket jeg haaber ataabne mig  
Et Vaadsted til min Berenice, og siden  
at styrte  
Det Sværd endog i min grumimeste  
Fiendes Barm  
For at stille mit Raserie fuldkommen til-  
freds.

Som Loven i den vilde Skov  
Maar Jaegeren anfalder den  
Gnysende i sin affindige Vrede  
Springer af Bierget paa Marken  
Og med sin hule Brølen  
Kommer Dalene til at singre deraf.  
Dens Raserie finder intet Afhold  
I det af Vrede i Eue bragte Hierte,  
Den springer som forbirret og glubbe  
Paa sin stoltfindede Bahnenmand  
For at hevne den tilspide Uret.

## SCENA VII.

Stanza tutta apparata di Lutto,  
che poi si trasmuta in Regia Imperiale illuminata.

*Lucio Vero, e Aniceto.*

*Anicet.* Signor come imponesti  
Berenice qui venne.

*Luc. V.* Or quanto imposi  
Aniceto eseguisci.

*Anicet.* Tutto è già pronto. *parte*

*Luc. V.* A che m' astringi, amore  
Per debbellar la tirannia d' un  
core.

*si ritira in disparte*

SCE-

## Syvende Scene.

En med fort ganske overtragt  
Stue, som siden forandres til en stor  
med Lys opklaret Keiserlig  
Ridder-Sal.

*Lucius Verus og Anicetus.*

Anicet. Herre Berenice kom her hid,  
Som du besalede.

*Luc. V.* Anicetus efter kom nu  
Alt hvad jeg besalede.

Anicet. Alting er alt færdig Han gaar  
bort.

*Luc. V.* Af hvortil trænger Eskob mig  
For at bestride et Hiertes Egenfindighed.  
Han gaar hen affides.

## SCENA VIII.

Berenice, e Lucio Vero in disparte.

*Beren.* Berenice, ove sei?

Qual funesto apparato

Di spavento, e di Lutto!

Qual di tenebre, e d' ombre

Reggia dolente, e fiera!

Forse qui di Tieste

Si rinnovan le cene, e langue il  
giorno

Fuggitivo così, perche tra queste,

Tra queste soglie, oh Dio,

Trucidato mori l' Idolo mio?

*si ferma alquanto come ad  
udire.*

Aime - - - son desta, e  
sogno?

Odo

# Ottende Scene.

Berenice og Lucius Verus affides  
staende.

Beren. Berenice hvor er du dog?  
Hvad er dette for en Dødskrækkende Udrustning  
Af Forfærdelse og Jammer!  
Hvad er dette for en sorgelig og høist gruelig Sahl  
Fuld af Mørkheder og Dødens Skygger!  
Maaskee her skal igien fornyses Thyesis (\*) græsselige Maaltid,  
Den ellers saa flygtige Dag lenter nok dertil fordi imellem disse  
Imellem disse Skillerum, o Guder,  
Døde min allerkicereste som en hemmved!  
Hun standser noget som for at høre efter.  
Bee mig Baager, eller sover jeg?

S 4

Hø

(\*) Hygin. Aug. Lib. Fab. Lib. pag. 20. 28. 48.  
50. &c.

Odo, o parmi d'udir la voce - - -  
il pianto  
Del moribondo sposo - - - Ahi  
son pur questi  
Gemiti di chi langue  
Singulti di chi spira - - - e quell'  
oscura  
Caligine profonda,  
Che la s' inalza, e mostra  
Non so qual simulacro agl' oc-  
chi miei  
Quella - - - si quella - - - io  
la ravviso: quella  
E del mio Vologeso  
L' ombra mesta, e dolente!  
*si ferma guardando*  
Ah barbaro, Tiranno!  
Uccidesti il mio amore,  
Me lo disse il mio core  
Me l' afferma il mio sguardo, io  
non m' inganno

Om-

Hører, eller synes mig at høre Stem-  
 men . . . Hylgraaden  
 Af min hendende Brudgom . . .  
 Åk væ! Disse er dog  
 Stouninger af en som trekkes med  
 Døden  
 Hikninger af en som opgiver Alanden . . .  
 og dette beegsorte  
 Og grunddybe Bælmørke,  
 Som der opstiger, väser og  
 Jeg veed ei hvad for et Billede for mine  
 Dine  
 Dette . . . Ga dette . . .  
 nu bæres det mig for: Åk dette  
 Er min Vologesi  
 Hammerfulde og bedrøvelige Gienfærd  
 Hun standser i det hun seer  
 sig om.

Åk Ummenneske, åk Tyran!  
 Du ødelagde da min Elskovs. Lykke reent,  
 Det ahnede mig nok, mit Hjerte sagde  
 det  
 Mit Syn bekræfter nu, jeg seer dog ikke  
 feil.

Ombra che pallida  
 Fai qui soggiorno:  
 Larva che squalida  
 Mi giri intorno,  
 Perche mi chiami?  
 Che vuoi da me?

Se pace brami  
 Ombra infelice  
 In Berenice  
 Pace non v' è.

*Luc. V.* (Tropo il dolor l' affanna.  
 Veggami, e si consoli) Berenice?  
*si fa avanti*

Beren. Ahime! Fra tanti orrori  
 Del più funesto ancor non m' ero  
 avvista.

*Luc. V.* Che t' affligge?

Beren. Spietato  
 Ch' esser vuoi testimon de miei  
 martiri  
 Dimmi! dov' è il mio sposo?

*Luc. V.* Or lo saprai.

*si ritira dentro, e si sente  
 una flebile Sinfonia Mu-  
 sicalc*

Beren.

Liigblege Skygge som  
 Her har dit Opholds-Sted  
 Gienganger som saa føl  
 Mig soever runden om,  
 Hvorfore kalder du ?  
 Hvad er det du vil mig ?  
 Er Sinds-Noe din Begier ?  
 Uheldig Gienfærd vid  
 I Berenice er  
 Ei nogen Sinds-Noe meer.

**Luc. V.** (Sorgen quæler hende alt for meget.  
 Hun maa see mig og trøste sig !) Beren-  
 nice ? Han gaar frem.

Beren. Bee mig jeg blev ei var  
 I den saa store Skæf endnu den grum-  
 meste.

**Luc. V.** Hvad bedrover dig ?

Beren. O ubarmhertige !  
 Vil du et Vidnesbyrd paa mine Martre  
 Saa sig mig : Hvor er da min kære  
 Brudgom nu ?

**Luc. V.** Nu skal du saa det at vide. Han gaar  
 ind, og man hører en yntelig  
 Musicalst Sammenstemmelse.

Beren.

*Beren.* Barbaro - - - Ma che ascolto?  
 Qual flebile armonia?  
 Teme, affanni, sospetti,  
 Finite di squarciar l'anima mia.

## SCENA IX.

Aniceto seguito da un Paggio,  
 che porta un Bacile coperto di  
 drappo nero, e detta.

*Anicet.* Cesare, o Berenice  
 Questo dono ti manda io te lo  
 reco.

*prende il Bacile, e lo de-*  
*pone sopra un Favolino.*

Se tu cerchi il tuo sposo, egli è  
 già teco.

*Beren.* Egli è già meco? Oh stelle  
*si appressa al Bacile*  
 Dono spietato, e degno  
 Della man d'un Tiranno:

Che

Beren. Umeneste . . . Men hvad er  
det jeg hører nu?

Hvad er det for Musik, som saa græ-  
delig?

Min angstfulde Giel. Af hvor den  
gruer sig

Mistanker, Græmmelse, gør engang  
Ende paa at sonderrive den.

## Niende Scene.

Anicetus medfuldt af et ungt Menneske,  
som bærer et Bætten bedækket  
med et sort Klæde, og  
Ovenmeldte.

Anicer. Keiseren o Berenice  
Skilte dig denne Gave, og jeg bringee  
den. Han tager Bættenet,  
og sætter det ned paa et lidet  
Bord.

Om du søger om din Brudgom, er han  
alt hos dig.

Beren. Han er alt hos mig! o Skiebne!  
Hun nærmer sig til Bættenet,  
O Medynklose og  
Eyranneværdig Gave

Hvad

Che racchiudi? che ascondi?  
 Oh Dio! Tu forse  
 Sotto quel fosco, e tenebroso  
 velo  
 Del mio tradito bene  
 La tronca Testa - - - Ah che  
 in pensarlo io manco  
 Sudo - - - agghiaccio - - - O  
 codarda  
 Destra di Berenice,  
 Qual orror ti trattiene, e ti sgo-  
 menta?  
 Ardisci, ardisci, o lenta:  
 Scopri l' ultimo dono,  
 Che ti fa l' empia forte;  
 Scopri la mia sciagura, e la mia  
 morte.

Su quel caro volto esangue  
 Vò finir l' egro respiro  
 Vò lo spirto esal - - - Cielí  
 che miro!

*Allo scoprir del Bacile si ode  
 una sinfonia allegrissima:  
 si muta la scena in sontuo-  
 sissima*

Hvad indbesatter du, hvad skuler du  
for mig? I Guder ach maaſſee!

Du haver Hovedet af min orraadde  
Skat

Udi dit føle og saa Natte-mørke Dælle

Af jeg besvimer naar

Teg tenker kunderpaa

Teg tweeder jeg iisfryser  
o du forsagte Haand

Du sviger Berenice,

Hvad Skæk afholder dig, og gior dig  
nu saa sei?

Tag Mod, tag Mod til dig, o nolers  
agtig Haand:

Opdag der grumme Skænk

Som Lykkenes Urvildhed nu giver dig til-  
sidst;

Opdag mit Vanhelds Maal, og Do-  
dens Hjerter-sidod

Paa dette kicere og blodfalmet Ansigts  
Glade

Vil jeg udpusse mit udsottet Aandes-  
drag

Min Aand vil jeg herud  
Himle hvad seer jeg.

Ved det hun aabner Baekener  
hører man den lyttigste Musi-  
calste Sammenstemmelse: Op-  
trinnet

*sissima Reggia illuminata.  
Sul Bacile trova Berenice  
la Corona e lo scetro. Lucio Vero si fa avanti con  
Aniceto seguito da Guardie.*

## SCENA X.

*Lucio Vero, Berenice, Aniceto,  
e Guardie.*

*Luc. V. Tu miri, o Berenice  
I doni d' un Tiranno.  
Cesare a te gl' invia. Vedi se  
sono  
Al tuo rigor dovuti.*

*Anicet. E taci ancora? e non ti muove  
o Bella  
Tanta costanza, e tanta fede?*

*Beren. Augusto  
Se tu credi, che vinta  
M' abbia*

trinnet forandres til den kostba-  
reste oplysede Ridder Sahl. Be-  
renice finder Kronen og Scepter  
ret paa Bættenet. Lucius Ver-  
rus kommer frem til hende med  
Aniceto som er medfult af Vag-  
terne.

## Tiende Scene.

Lucius Verus, Berenice, Anicetus  
og Vagterne.

**Luc. V.** Du seer, o Berenice her  
Tyranne Gader som  
Dig stikker Keiseren. See om de ogsaa  
er  
Fortiente af din Strenghed.

**Anicet.** Og tier du endnu, saa stor Bestandig-  
hed,  
Og Trostab, Skionneste bevæger den  
dig ei?

**Beren.** O Keiser om du troer,  
At den forgangne Skraf

K

Dg

M'abbia l'orror passato; e 'l ben  
vicino  
T' inganni.

*Luc.* V. T' intendo  
Alma dura, e crudel: Voglio  
appagarti.  
Aniceto?

*Anicet.* Regnante?

*Luc.* V. A Vologeso  
Reca Ferro, e Velen. Dirai  
ch' entrambi  
Questa Fiera gl' invia. Dirai  
che scelga  
Qual più l' aggrada

*Beren.* Ferma - - -

*Luc.* V. Non s' oda.

*Anicet.* Ad ubbidirti io volo.

*Beren.* Ah no - - - per poco an-  
cora - - -

*Luc.*

Og den som var saa nær, har overvun-  
det mig  
Tænk du bedrager dig.

Luc. V. Nu merker jeg dit Sind  
Flint-haarde grumme Siel, jeg vil for-  
nsie dig  
Anicetus?

Anicet. Regentere

Luc. V. Bring Sværd og Slangegift  
Til Bologesum hen. Sig at det Udry-  
ham  
Til veiebringer begge. Sig at han væl-  
ger det  
Som meest behager ham.

Beren. Vie dog

Luc. V. Hun maa ei hores

Anicet. Jeg haster at adlyde dig

Beren. Nei endnu. et Dieblif

*Luc. V.* Vanne.

*Beren.* M' ascolta.

*Tutti* Cesare mora.

## SCENA ULTIMA.

*Tutti.*

*Luc. V.* Ahime ! quai voci !  
Che mai farà.

*Flav.* Delle tue colpe al fine  
Il fio ne pagherai.

*Luc. V.* E Flavio tanto ardisce ?  
Il temerario insulto  
Con la sola mia spada - - -

*Flav.*

Luc.V. Gaa bort.

Beren. Man høre mig.

Alle. Keiseren skal døe.

## Sidste Scene.

Alle.

Luc.V. Bee mig, af hvilke Stemmer!  
Hvad skal det vel betyde.

Slav. Nu skal du endelig  
Betale sidste Skærb af dine Feil og  
Laster.

Luc.V. Og Flavius er den sig understaar saa  
meget!  
Den saa forvorne Bold  
Mit Sværd allene skal . . .

R 3

Slav.

*Flav.* In van ti Lusinghi, e a tuo dispetto  
Vittima già cadrai.

*Luc. V.* Perfido la tua vita - - -

*Flav.* Alfin morrai.

*Lucilla* Flavio, amici fermate  
Lucio è il Cesare vostrò.

*Flav.* Indegno il rende  
Il forsennato amore.

*Lucilla* Ancorche infido, lo diffende il  
core.  
Scelga pur a suo grado egli la  
sposa,  
L' innalzi su quel trono.  
Io stessa lo rimetto, e gli per-  
dono.

*Beren.* Anima grande,

*Velog.*

**Flav.** Du haaber frugteslos, og skal til Trods  
for dig  
Som et Slagtoffer falde.

**Luc. V.** Troelose men dit Liv.

**Flav.** Du skal til sidst dog dse.

**Lucil.** Bie kære Flavius, af bier mine Ven-  
ner;  
Thi Lucius er dog jer Keiser hvad i  
gior.

**Flav.** Hans gale Kierlighed  
Gør ham der til uverdig.

**Lucil.** Mit Hierte ham forsvarer, hvor utroe  
han end er  
Lad ham kun til Behag udvælge sig en  
Brud  
Og sætte hende paa den mig tiltænkte  
Throne,  
Jeg selv tillader det, og end tilgiver  
ham.

**Beren.** O Dydefulde Giel.

*Volog.* Oh esempio  
Di virtù, di costanza

*Anicet.* (Non v'è per il mio cor altra  
speranza)

*Luc. V.* Principessa gentile, io già non  
voglio

Effer di te men generoso.

Prendi  
Ecco nelle tue mani  
La mia spada, il mio arbitrio,  
e la mia vita.

Sarò tuo, se non sdegni  
Un che troppo t' offeso.

*Lucilla* La mia costanza al fin, lieta mi  
refse

*Luc. V.* Ma come Vologeso  
Da suoi lacci disciolto?

*Flav.* Sedotti i suoi custodi

A tue

Volog. Nosverdig Foreviisning  
Af Dyd, og rar Bestandighed.

Unicet. (Der er ei meere Haab for mit uheldig  
Hierte.)

Luc. V. O ædelsindede Princesse jeg vil ei  
I Edelmodighed dig estergive noget, tag  
kun  
See her i dine ædle Hænder  
Mit eget Sværd, min Dom, mit  
Livs Udstukkelse  
See jeg skal være din, om du vil ei fors-  
maa  
En som har handlet for uskionsom imod  
dig.

Lucil. See min Bestandighed mig giorde glad  
tilsidst.

Luc. V. Men hvordan Vologesus  
Af sine Baand udloft?

Slav. Hans Dagter blev forført

A tue catene, e al furor tuo l'ò  
tolto.

*Luc.* V. Torni al sen della sposa,  
E li passati eventi  
COPRA d' eterno oblio:  
Ormai più non si parli  
Della mia crudeltà, dell' amor  
mio.

*Beren.* Grazie o pietosi Dei

*Volog.* Trovan termine al fin i mali  
miei

*Luc.* V. Vieni o Flavio al mio sen, ti  
stringo amico.

*Flav.* E ognor fedel m' avrai.

*Beren.* O lieta sorte.

*Luc.* V. O fortunati eventi

*Lucilla* O Care pene.

*Volog.* O cari miei tormenti

*Coro.*

Af mig som unddrog ham fra Lænkerne,  
og dit forgangne Raserie.

**Luc. V.** Omsavn igien din Brud  
En evig Glemsonhed  
Lad skule hvad er skeed :  
Nu maa ei tales meer  
Om Grusomheden, og min Elskovs Bil-  
delse.

**Beren.** Jeg takker eder G saa Medyakfulde Guder.

**Volog.** Mit Uheld finder nu til sidst sit Grendse-  
skiel.

**Luc. V.** Min Ven o Flavius ! Kom, jeg omfav-  
ner dig.

**Flav.** Mit Forhold altid skal min Troestab  
mod dig viise.

**Beren.** O frydesulde Lykke.

**Luc. V.** Lyksalig Hendelse.

**Lucil.** O liære Hiertekval !

**Volog.** O mine liære Martre.

**Coret.**

*Coro.*

*L.V. e Lucil.* Al mare invitano  
Placide l' onde.

*Vol. e Ber.* Dal Cielo spirano  
L' aure feconde

*Tutti* E tutto giubila  
Col nostro cor.

F I N E.



Choret.

Luc. V. Til Habet indbyder  
og Lucil. De roelige Hølger.

Volog. og Fra Himlen nedblæser  
Heren. De frugtbare Vinde.

Alle. Og alting sig fryder  
Med vort Hierte.

E N D E.





